

Otázky a odpovědi

1 Někdo ve Starém zákoně řekl: „Veselím se z toho, že mi říkáno bývá: ‚Pojďme do domu Hospodinova.‘“

A teď je opravdu horký večer. A vy, návštěvníci, kteří jste s námi. Snad pochopíte, proč bydlení v Indianě není zrovna jednoduché, zde na těchto bažinách. Řeknu vám, máme na teploměru pouze 36 stupňů, 36. A tak se podívejte, když přijedete na jih, do Luisiany nebo Arizony, tam je 48 stupňů, můžete si tedy představit, co to obnáší, když se v tom octnete. Kdyby se to stalo zde, pak bychom zahynuli, a bylo by po všem veta. Ale je nám tu dobře, pokud ten čas můžeme věnovat uctívání.

2 Když jsem dnes ráno šel domů, měl jsem velice, velice dobrý pocit kvůli... věřím, že i mnozí z těch, kteří si to nyní snad ani neuvědomují, byli dnes ráno uzdraveni, ale oni se uzdraví, neboť Slovo Páně bylo dnes ráno našim srdcím vzácné.

3 Už jsem málem... když jsem byl na odchodu, měl jsem takový pocit, jako by tyto stěny byly prodchnuty... naplněny Duchem svatým, který zde byl. A z té příčiny jsem.

4 Naslouchal jsem před chvílí modlitbě bratra Smithse, svého přítele, pastora Sborů Božích v Anderson. A bratr Smith má malý traktát, tuším, že jsme jej ještě zde v modlitebně nerozdali. Pokud by někdo z vás neměl ten malý traktát, je to absolutní pravda Písma. Vzal jsem jich mnoho do Chicaga a na jiná místa, abych je tam rozdál, neboť je to opravdu hodnověrný, nádherný traktát. A vím, že byl napsán ze srdce, které je věrné Bohu a miluje Jej. Za bratrem Smithem není žádný sobecký motiv, pouze ryzí křesťanství. A tak jsme rádi, že jsme se dnešního večera takto sdružili s lidmi takového kalibru.

5 Tuším, že jsem spatřil svého dobrého přítele, bratra Borderse, který sem přijel z Kalifornie. A on pro mne zrovna nyní odvedl veliký kus práce - pro Pána - zde v... začali jsme spolu shromážděním v San José. Doufám, bratře Bordersi, že i během následujícího příjezdu se ti povede odvést stejně veliký kus práce. Miluji bratra Borderse, neboť jsem v něm našel tichého a jemného ducha. A myslím, že to je drahocenné. Myslím si, že člověk, který má tohoto ducha, by měl být velice šťasten.

6 Je zde ještě tolik jiných lidí, že prostě nejsem schopen je spočítat, a poznat kdo jsou. Vidím tam vzadu bratra Collinse, našeho

bratra, potom tam jsou další kazatelé, a rovněž náš dobrý přítel, bratr Sothmann a jeho rodina, oni jsou ze severního Saskačevanu. A vím, že i bratr Evans je přítomen, ještě jsem jej neviděl, ale spatřil jsem jeho rodinu, oni jsou z Georgie. A tamhle je bratr Palmer, rovněž z jižní Georgie, a bratr West, tuším, že on je z Alabamy nebo Georgie. Odkud jsi, bratře West? Ó, Huntsville. A potom... ó, jsme tak šťastní, že vás zde všechny vidíme.

7 Ejhle, tam vzadu je bratr Lyle, Wood, ze severní Indiany se svými milovanými. A domnívám se, že i bratr Charlie je zde, ten můj starý společník - společník myslivec, on je zde z jihu, Kentucky (druhý nejúspěšnější myslivec na veveryky v Kentucky, druhý nejlepší střelec veverek - vím, že si to odpykám - v pořádku!), se svou manželkou a rodinou. A prostě, zdravím vás všechny křesťanským pozdravem.

8 Je zde jeden malý bratr, nemohu si vzpomenout jeho jméno - konec konců je jich zde více. Ale jistě víte, že si opravdu cením vašeho příchodu na dnešní bohoslužbu spolu s námi zde v modlitebně.

9 Tedy, dnešní večer zde v modlitebně je trošku neobvyklý, neboť tento večer je věnován otázkám a odpovědím. A obvykle se to opakuje jednou do roka nebo do dvou let. A dělám to kvůli tomu, že si chci být jist tím, o čem uvažují lidé, a chci se dozvědět, jaké mají otázky. Nechtě si tedy každý předloží otázku, která bude zodpovězena z pódia.

10 Inu, neměl jsem v úmyslu... pomyslel jsem si, že to je trochu divné, ale mám zde pouze několik otázek. A tak to nebude trvat dlouho, než je zodpovíme. Myslel jsem si, že toho budeme mít plný košíček, ale místo toho jen několik, a to docela jednoduchých. Ale některé souvisí s naukou.

11 A co se týče nauky, jsem povinen odpovědět na otázky lidí, i když nevím, kým oni jsou (neboť mnozí neuvedou na otázce své jméno), a proto musím na ně odpovědět v souladu s učením, které zastáváme zde v modlitebně. A pokud to tak děláme... pokud se to bude křížit s názory některých bratří a sester, kteří jsou na návštěvě, v žádném případě bychom se neradi toho dopouštěli. Všechny hádky kolem různých drobných významů Písma považujeme za neslušné. Věříme, že Kristus umřel za spasení nás všech, a že jsme všichni spasení Jeho krví.

12 Ale jako církev skládající se z lidí, jako shromáždění, jsme povinni mít nauku, kterou obhajujeme, pokud chceme být církví. A nauka, za kterou stojíme, je podle našeho nejlepšího umění vzhledem

k Slovu Božímu, v pravdě Boží. A máte tedy dokonalé právo hledět na to jinak, pokud si přejete. A proto, pokud...

13 Někdo se mne zeptal... někteří to ovšem přehánějí. A proto odpovím na to podle svého nejlepšího umění.

14 Inu, toto jest způsob, jak zacházím s otázkou. Otázka... pokud... každý si může vzít nějaký verš Písma, a odvodit z toho libovolné učení. Ale Písmo, každé Písmo je pravdivé. A ono je dokonalé, jak dokonalý je Bůh, který to Slovo vyřkl, ono je pravdivé. A je tak pravdivé, že nikdy nedospějeme do konce. A proto to bude putovat od 1. Mojžíšova do Zjevení, stále totéž. To se nikdy nezmění. Tak tedy, je-li Bible inspirovaným Slovem Božím, pak se v žádném místě nebude samo rušit. Tak to půjde celým Písmem.

15 Mnohokrát... dnes ráno jsem kázal na téma Samsona a Dalily trochu drsně, o zesvětštěné církvi, ale vskutku jsem neměl v úmyslu být hrubý, ale spíše uctivý, tak uctivý, jak uctivé je moje přesvědčení.

16 Nyní, v Písmech, která jsou neomylným Slovem Božím, věřím, že je pouze jedna možnost, která může správně interpretovat Písmo, a to Duch svatý. Věřím, že... a Duch svatý, který napsal Písmo, a řekl, že: „... žádného proroctví písma výklad nezáleží na rozumu lidském...“ a proto, bude to platit pro celé Písmo, a musí to být ten stejný Duch svatý, po celou dobu, aby ho objasnil.

17 Tedy, mnozí lidé ve svých církvích a věrovyznáních se různí, jsou to nepatrné věci, kterých se přidrží a často si v tom protirečí. Pokud se to stane, zachovejte se tak jako já když jím třešňový koláč, nikdy nesním pecku, pokud na ní narazím, vyhodím pouze tu pecku a koláč jím dál. Udělejte i vy tak.

18 Vidím naši sestru Wootenovou, jak stojí se svým malým dítětem. Pokud mu bude horko, sestro, a nemáš se kam posadit, byl bych rád, kdyby někdo z našich bratří vzal ze středu židli a postavil ji poblíž ventilátoru, aby sestra měla studenější místo, a mohla se posadit. Rádi to uděláme, jsem si jist, že každý z bratří... myslím tenhle ventilátor, sestro, napravo... on fouká tímhle směrem, a tam je sedadlo. Pokud je chceš použít, můžeš tam klidně jít.

19 Každý z vás bratří, kteří si chcete svléknout sako, jen to klidně udělejte, můžete se cítit dobře a radostně.

20 Chtěl bych nyní požádat shromáždění, že pokud se budete za mne modlit... příští týden mám jet do Kalifornie, tak dlouhou cestu, na

jedno jediné shromáždění. Budu kázat pouze jeden jediný večer pro Mezinárodní konferenci křesťanských obchodníků. Oni to inzerovali, a tak se tam očekává tisíce návštěvníků. A nerad bych je zklamal. A tak jsem jim řekl, že pokud nebudu v té době v Austrálii, že přijedu, podle plánu jsem tam totiž měl být. A tak se modlete.

²¹ A všichni z vás, drazí poutníci na této zemi, kteří jste nyní na dovolené, a odtrhli jste se od svých denních povinností, a chtěli byste se zúčastnit některého z těch shromáždění, v Clevelandu budou tři dny shromáždění, Tennessee, v Církví Boží. Domnívám se, že to je letniční Církev Boží, hnutí Tomlinson. Bratr Littlefield, David Littlefield, který tam je pastorem, je to vynikající křesťanský džentlmen. Je to typický Američan ze severu, z Bangoru, Maine, ale je to ryzí křesťan, skvělý bratr.

²² A tak, pokud jste na cestách, a chcete přijet, snad v pondělí večer, kdy bude, kdy bude posvěcení obrovské veliké modlitebny, kterou postavili. A potom v úterý večer příští týden, bude-li vůle Páně - ne tento nadcházející týden, nýbrž ten následující - budou uzdravovací bohoslužby, totiž 6. 7. a 8. ho.

Předtím než otevřeme Slovo, chci, abyste sklonili své hlavy, a krátce se ztišíme v modlitbě.

²³ Pane Bože, drahý Otče nás všech, jenž jsi vzkřísil z mrtvých Pána našeho Ježíše, a předvedl jsi nám Jeje ve formě Ducha svatého. Po té, co byl ukřižován, pochován, třetího dne vstal z mrtvých a vstoupil do slávy, kde sedí na pravici velebnosti na výsostech, žije na věky a přimlouvá se za nás, a je jakožto velekněz čitedlen mdlob našich, a ví i o malém vrabci, který padne na ulici, jak by potom mohl bez povšimnutí projít kolem svých poslušných dětí, kteří se posadili v této horké budově jen kvůli tomu, aby naslouchali Jeho Slovu? Jsem si jist tím, Pane Bože, že i kdybychom nepoprosili nic, Ty bys vylil své požehnání s ohledem na jejich statečnost, za to že dnes večer stojí na svých stanovištích.

²⁴ Jsou zde příchozí, Pane, modlíme se i za ně i za jejich sbory. Jsou zde ordinovaní kazatelé evangelia - ordinovaní Bohem - sedí zde přítomni - oni jsou mnohem více způsobilí odpovědět na tyto otázky, než já. Prosím, Pane Bože, abys dovolil Duchu svatému sestoupit dnes večer mezi nás, a dáti nám vhodná slova, která bychom měli říci, která by způsobila radost nevýslovnou a plnou slávy v našich srdcích, již zde sedíme v nebeských místech v Kristu Ježíši a studujeme Písma bez předsudku, bez jakýchkoliv špatných pocitů, nýbrž pouze za účelem

vědění toho, co je pravdivé a co poctí pravdu. Dej to, Pane.

²⁵ Prosíme, abys požehnal našemu drahému pastoru, bratru Neville, který tak statečně stál na svém stanovišti, rok za rokem, ať bylo vedro nebo zima, a bděl nad stádem, vedl ovce, které se zde shromažďují, na pastviny. Prosím, nechť Duch svatý spočívá na něm a pomáhá mu. A požehnej všechny, kteří mají jakoukoliv spojitost s touto modlitebnou. A už brzy, Pane, bude-li Tvá vůle, nadějeme se mít velikou modlitebnu, stojící zde na rohu, kde bychom mohli mít školu, kde bychom mohli vzdělávat mladé kazatele a posílat je na čtyři strany země, a abychom statečně bojovali o víru, která byla jednou provždy dána svatým.

²⁶ Pane, my stárneme, já sám, a brzy budu muset předat Bibli do rukou někoho dalšího. Pomoz nám, Pane v tomto úsilí. Odpověz dnes večer skrze Ducha svatého na naše otázky, neboť v Něm pokládáme naše doufání, a prosíme o to ve jménu Ježíše, Tvého Syna. Amen.

²⁷ Vím, že je náramně horko, ale nerad bych opomenul kteroukoliv otázku, dokud bych si nebyl jist tím, že jsem ji zodpověděl správně před Bohem. Není jich hodně. Nepočítal jsem je, je jich pouze několik. Ale může se klidně stát, že na všechny nebude dost času, ale pokusím se o to. Chtěl bych poprosit tu malou dívčinku, která zde sedí v těch růžových šatičkách... pojd' sem, miláčku. Tuším, že to je malá holčička Beelerových. Chci, abys vzala tyto otázky tam, a zamíchala je dohromady, víš, co mám na mysli, prostě je pozpřevracela, takto, víš... potom je sem přines, chápeš? Tak, abych já nemíchal něčí otázky, víte, abych předešel podezření, že jsem odpověděl jednu otázku, a opomenul druhou, toto si nepřěji. Nechť to malé děvčátko je promíchá dohromady, a my je budeme brát v tom pořadí, jak budou ležet na sobě, a odpovídat na ně.

²⁸ Inu, pokud by zde byla (děkuji, miláčku) ... pokud by někdo měl nějakou otázku na srdci, chci rovněž říci, že pokud na něčí otázku neodpovím k jeho spokojenosti, pozdvihněte ruce a odpovězte. Mám zde slovník řečtiny a hebrejštiny - řecký i hebrejský - originální lexikon pro poskytnutí informací souvisejících se slovy, chápete, neboť někteří lidé se dotazují po nějakých slovech - hebrejských a rovněž řeckých.

²⁹ A nyní, pomoz mi, Pane, když budu odpovídat. Dovol mi to jasně formulovat... (slyšíte mne dobře tam vzadu?, pozdvihněte ruce, pokud ano, v pořádku). Dovolte mi ještě zřetelně říci, že co se týče odpovědi na otázky, nejsem zaujatý, ale nechť každý vezme v úvahu, že v modlitebně, co se týče nauky, musíme udělit odpověď podle našeho

přesvědčení, a nechceme protirečit vašim ideám, ale předložit naše přesvědčení. A někdy ten [hřebík] zarazíme pevně. Tak tedy, pamatujte, má to posloužit pouze věřícím.

OTÁZKA:¶

Inu, je to ta první, nahoře. Ó, ano, To je věru krátká otázka. To ani není otázka, to je... ano, je to otázka. Někdo si přeje mít se mnou soukromý rozhovor, prvního dne v týdnu.

30 Ohledně těch soukromých rozhovorů, řeknu vám, jak to děláme. Dříve bývalo, že jsme jen obtížně mohli stanovit, kdo bude první, nebo to, ono, ale nyní máme v tom určitý systém. A proto, jelikož hodně lidí přichází do těch modlitebních řad, kteří projdou tou rychlou řadou, nebo přicházejí s problémem, že neví jak na to, a rádi by slyšeli slovo od Pána. Oni na to mají plné právo, kvůli tomu byl dán tento prorocký dar, právě a výhradně za tímto účelem.

31 Pokud se lidé v biblických dobách chtěli něco dozvědět, šli k prorokům a oni se modlili a zpívali žalmy, dokud Bůh neudělil odpověď. Aj, On není Bohem, který by krmil jednu skupinu, a tu druhou usmrtil hladem. On včera i dnes tentýž jest, i na věky. A proto tyto věci slouží tomuto účelu.

32 Tedy během těch soukromých rozhovorů se můžeme věnovat nějakému případu, a já ho nikdy neponechám, dokud se od Boha nedozvím to nebo ono. To přichází ovšem pozvolna. Ať to trvá šest měsíců nebo rok, čekáme, dokud neobdržíme „Tak praví Pán,“ vidíte. A proto to je zdlouhavé, a máme těch žádostí na tisíce.

33 Jednou přišel jistý muž kvůli... pokud si pamatuji, ten člověk přicházel měsíc za měsícem, a hledal křtu Duchem svatým, křtu. Ale my jsme jej neodbyli, nechali jsme jej přicházet dál, až konečně díky milosti Boží během soukromého rozhovoru... prostě přišel, on vždycky chtěl spatřit nějaké vidění a v čem to vězí - a tu náhle udeřilo vidění, a on přijal Ducha svatého přímo na své židli.

34 Potom jistý katolík, který se zrovna obrátil, přijel onehdy z Chicaga, zrovna v den, kdy se konaly soukromé rozhovory - on se pokoušel dostat dovnitř nejméně po dobu dvou let, ale během svého prvního rozhovoru, po té, co strávil v pokoji kolem patnácti minut, Pán ukázal vidění, důvody a všechno ostatní, všechno bylo zjeveno, co měl učinit dříve, než obdrží Ducha svatého. Vidíte, to je k takovým účelům.

³⁵ Inu, pokud někdy někdo... když někdo má potřebu, a chce mít ten soukromý rozhovor, pokud zatelefonuje Butler 2-1519, kancelář oznámí přesný čas, kdy rozhovor se může konat. A potom je třeba oznámit, kvůli čemu se ten rozhovor koná, aby oni věděli, kolik času mají na to věnovat. Jen takovým způsobem to bude spravedlivé a každá osoba... a jestliže stanovený čas není postačující, pak se k tomu případu vrátíme podruhé. Je to zaznamenáno, a my to nezrušíme, dokud od Boha neobdržíme pokyny, skrze vidění nebo nějakým jiným způsobem, kterým Bůh promlouvá. Takovým tedy způsobem probíhají tyto rozhovory.

³⁶ A proto, pohledte, když nejsem doma, lidé si někdy myslí: „Bratře Branhame, ty se lidem nevěnuješ dostatečně.“ Není ovšem možné setkávat se s lidmi, a být s Bohem ve stejné době. Mám někoho na zřeteli, ale nacházím se v jeskyni, a modlím se, a...

³⁷ Rád bych věděl, co zde stojí psáno. Ó, ano, to byl ten člověk (Gene to tu položil), který... jednou přijel jistý muž z Chicaga, a lékař se chystal otevřít jeho srdce a podívat se, co vlastně špatného se děje tam uvnitř. A Duch svatý zjevil přesně, co to bylo, a on se nemusel podrobit té operaci; on se prostě uzdravil. Vidíte, to má obrovský význam. A kdybych vám měl ukázat, jak je to zdoluhavé, čekal jsem na odpověď od Boha, na vidění, po dobu patnácti let. Bůh... a potom přijde někdo jiný, a nechce počkat ani tři minuty. To je... Bůh odpovídá ve své vlastní době. My to nemůžeme ovlivnit, to ovládá nás.

OTÁZKA:

Inu, druhá otázka leží zde na vrchu... Bratře Bille, může Pán skrze mne efektivně působit ve shromáždění, kde se nevěří v duchovním dary?

³⁸ Není zde uvedeno jméno, ale dotyčná osoba chce vědět, zdali Pán může s nimi působit, jestliže plní úřad v shromáždění, které nevěří duchovním darům. Velice o tom pochybuji.

³⁹ Velice o tom pochybuji, drahý příteli, že Pán může efektivně působit skrze tebe, poněvadž oni se spolčují s nevěrnými, jak praví Bible: „Netáhněte jha s nevěřícími, ale vyjdětež z prostředku jejich, a oddělte se, praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás.“ Věřím, že pokud žiješ v městě, kde je církev, která věří znamením a duchovním darům, a ty máš tyto dary, které v tobě působí, já bych šel do této církve, kde tomu věří.

⁴⁰ A chtěl bych k tomu ještě něco říci, obvykle dávám... rád to

zdůrazním Písmem. Ty ses snad, milý příteli, pokoušel o to nejlepší, přesvědčit tyto lidi aby tomu uvěřili, snažil ses je přimět, aby tomu věřili, ale oni jednoduše nechtěli, snad. Pak ti dám Písmo. O kterém věřím, že jeho použitím způsobíme radost Pánu Ježíši.

⁴¹ Pokud ses o to pokoušel, pokud jsi hovořil s pastorem, pokud jsi hovořil s jinými lidmi a oni to naprosto ignorovali, a nevěří tomu, zde co o tom Ježíš řekl v Matouši 7, 6:

Nedávejte svaté věci psům a neházejte své perly před svině, aby je snad svýma nohama nepošlapaly, neotočily se a neroztrhaly vás.

⁴² Tak tedy, nevěřím, že bychom se měli družít se shromážděním, které nevěří plnému evangeliu Pána Ježíše Krista, které nevěří, že On včera i dnes tentýž jest, i na věky. Když sedím ve shromáždění a shledávám, jak On působí, a koná věci, což nám zaslíbil činit, věřím, že bych se cítil naprosto ospravedlněn, pokud bych lidem řekl, aby něco takového opustili, a vyšli z prostřed nich, a vyhledali si dobrou církev, která hlásá a věří celému Písmu.

OTÁZKA:

Inu, další otázka zní: Je to pravda, že nejsi spasen, dokud nepřijmeš Ducha svatého?

⁴³ Diskuse na toto téma by trvala dobrých pět hodin. Když přijmeš Krista, jako svého Spasitele, a jsi hotov se pokřtít ve vodě, ještě nejsi obrácen, pouze věříš k pokání. Obrácení znamená: „být proměněn.“

⁴⁴ Tedy, aby to mohlo být efektivní, Ježíš řekl Petrovi, tomu, který Jej následoval tři a půl roku... A v knize Matouše Ježíš dal Petrovi sílu proti všem nečistým duchům, aby šel a vyháněl je, a uzdravoval všechny nemocné, a kázal evangelium. On měl sílu toto konat. A u Jana 17,17 Ježíš posvětil Petra skrze pravdu, řekl, že Slovo je pravdou a tím Slovem byl On. A později, před Letnicemi On řekl: „A ty, až se jednou obrátíš, posiluj své bratry.“ Ty děláš pouze kroky k obrácení, když věříš a jednáš.

⁴⁵ Ano, vím, že mnozí z vás, mí přátelé baptisti a presbyteriáni, s tím nesouhlasí, neboť vy se vracíte k tomu místu Písma... inu, ale musím to zde mocně zakotvit ke zdi, vidíte. Vy se vracíte k tomu místu Písma: (Římanům 4) Uvěřil pak Abraham Bohu, i počteno jemu za spravedlnost. Uvěřil pak Abraham Bohu, i počteno jemu za spravedlnost na základě jeho víry, díky tomu, že uvěřil. Ale aby to

Abrahamovi dokázal, On mu dal (připočtení, že mu bylo připočteno z jeho hříchů, potom on měl... propůjčeno [odpuštění] hříchů, neboť uvěřil), On mu dal znamení. A právě zde, mí přátelé presbyteriáni a baptisti, opomíjíte tomu věnovat pozornost, hleďte. On mu dal pečeť obrázky jakožto svědectví, důkaz, že přijal jeho víru v Sebe. A proto Pavel ve Skutcích 19 řekl těmto baptistickým bratřím, jejich pastorem byl Apollos, kteří věřili evangeliu, které kázal Jan: „Přijali jste Ducha Svatého, když jste uvěřili?“ Vidíte, oni tomu věřili, ale ještě nebyli obráćeni.

⁴⁶ Inu, dnes používáme slova obráćení nesprávně. Mluvíme, o člověku, který přestal pít, a tak dále, a chodí do kostela, nebo se připojil do církve, že se obráćil. On se mohl připojit do církve, ale to není znamení obráćení. On se neobráćil, pokud jeho starý život neumřel, a on sám nebyl pochován s Kristem a nebyl vzkříšen do nového života, po té když Duch svatý stvořil v něm novou naději věčného života, která přichází pouze skrze Ducha svatého.

⁴⁷ Tedy, nyní, vím o tom velikém místu Písma, používám ho sám, mám ho poznamenáno zde - sv. Jan 5. kapitola, 24. verš. Je to moje oblíbené místo Písma. Neboť Ježíš zde řekl: „Amen, amen pravím vám: „Že kdož věří ve mne, má život věčný.“ Dovolte mi to přečíst, abychom to obdrželi přesně. Svatý Jan 5, a chci, abyste poslouchali pozorně, když přistoupíme ke čtení tohoto místa Písma, 5 a 24 verš.

Amen, amen, říkám vám: Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.

⁴⁸ „Kdo věří ve mne.“ Tak tedy, Písmo praví, že žádný nemůže říci Ježíš je Pánem, jedině v Duchu svatém. A tak nemůžete věřit, že Ježíš jest Kristem, dokud nepřijmete dar Ducha svatého. Můžete pouze dosvědčit nebo opakovat, co praví Písmo, říci, co pastor řekl, říci, co řekla maminka, nebo nějaký dobrý kazatel. Ale sám to nevíš, dokud to On nedosvědčil svým vzkříšením v tobě. Nikdo nemůže Ježíše nazvat Kristem, teprve skrze Ducha svatého.

⁴⁹ A proto, otázka zní... člověk je spasen, věřím tomu, pokud hledí na Golgotu a umře v tomto stavu. Opravdu, věřím, že bude spasen, věřím, že projde, pokud předtím neměl jinou možnost. Ale záleží na... vracíme se zpět k umírajícímu lotru na kříži. Ale pamatujte, to byla jeho první a poslední příležitost. Měl jsi takový večer. Neotálej až do této doby, neboť v tvém případě se to nemusí opakovat. Nemusí ti být dopřáno vyznání na smrtelném loži. Pravím tobě, oni jsou v pořádku,

ale naskýtá se nám až příliš veliká příležitost, kterou je třeba využít. Nečekej, až budeš na smrtelném lůžku, nechť toto [shromáždění] bude pro tebe smrtelným lůžkem, abys zemřel a byl znovuzrozen skrze Ducha svatého.

Nyní další otázka... pokud k tomu ještě máte dotaz, pozdvihněte ruce. Vynasnažím se učinit to nejlepší.

OTÁZKA:

Můžeš doložit, že apoštolové konali večeři Páně po Letnicích? Nemínil Pavel, aby lidé rozsuzovali Slovo? Byl Duch svatý jedinou cestou uctívání Boha?

OTÁZKA:

Jestliže používáš víno a sušenku, pak se tě může zmocnit nemoc a spánek?

⁵⁰ Tedy, v tom případě věřím, že ta drahá dotyčná osoba, která se zde tohle dotazuje, je v tom nepochybně hluboce upřímná, jinak by se neptala. Ale, můj bratře, sestro, kýmkoliv jsi, zodpovím na to stejně tak hluboce a upřímně, jak ses zeptal.

⁵¹ A nyní bych si přál, abychom spolu otevřeli knihu Skutků, 2. kapitolu a začneme od 42. verše - 2. kap. Skutků, a začneme, jak jsem řekl 42. veršem.

⁵² Zapamatujte si, mám za to, že bych nemohl uvést nějaké Písmo, kde Pavel přijímal večeři Páně, a i Petr po ní sáhl a přijal ji, ale když oni hovoří o shromáždění, jedná se o celek, každého jednoho. A nemyslím, že by Pavel něco kázal a doporučoval činit druhým, co nečinil sám. A tak ve Skutcích nalézáme toto:

A zůstávali neustále v apoštolském učení... ve společenství, (pozorujte!, i zůstávali neustále, celá církev, tělo), zůstávali neustále v apoštolském učení a ve společenství (a, to je spojka) v lámání chleba (to je večeře Páně) a v modlitbách.

⁵³ Apoštolé, kteří byli kazateli... oni zůstávali neustále v učení apoštolském a lámání chleba (večeře Páně), a v společnosti, a na modlitbách. Tedy, pokud bychom z učení apoštolů chtěli vyříznout večeři Páně, pak bychom rovněž museli vyříznout apoštolům modlitbu, chápejte. Inu, čtěme tedy dál.

Na každou duši tedy přišla bázeň a skrze apoštoly

se dělo mnoho zázraků a znamení.

Všichni věřící pak byli pospolu a měli všechno společné.

Prodávali pozemky a majetky a rozdělovali je všem, jak kdo potřeboval.

Každý den také zůstávali jednomyslně v chrámu (apoštolé a ti ostatní) ... a po domech lámali chléb a (tedy večere Páně pokaždé, co se setkali) ...

⁵⁴ To bylo tedy učení apoštolů a prvotní církve, že pokaždé, když se sešli, měli večeri Páně. Pokaždé! Inu, vím, že ti z vás, křesťanů, kteří chodíte do křesťanské církve (Církve Campbellitánské, jak víme, neboť vskutku jsou dvě, jedna je církev Kristova a ta druhá je Campbellitánská.), pravíte: „Přijímáme ji každou neděli ráno. Máme to podloženo Písmem.“ Máte na to lepší místo Písma než Branhamova modlitebna. Branhamova modlitebna to koná pouze jednou za měsíc. Ale Písmo praví: „Pokaždé, když se sejdete.“ To souhlasí. To znamená pokaždé.

Každý den také zůstávali jednomyslně v chrámu a po domech lámali chléb a přijímali pokrm s radostí a prostotou srdce;

⁵⁵ Vidíte tedy, pokaždé, když apoštolé vedli ty modlitební skupinky, ta sejití v chrámu, nebo dům od domu, pokaždé když se setkali, lámali chléb, přijímali večeri Páně.

⁵⁶ Tedy, Pavel, v 1. Korintským bychom rovněž mohli číst kapitolu, kterou používáme během večere Páně... mohu to přečíst, aby vám to bylo nápomocné, tedy 1. Korintským 11. kapitola. Poslyšte, co nyní praví Pavel, ve 23. verši.

Neboť já jsem přijal od Pána to, co jsem vám také předal, že Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,

a když vzdal díky, rozlomil jej a řekl: „Vezměte, jezte, toto je mé tělo, které se láme za vás. Toto číňte na mou památku.“

Stejně tak i kalich, když povečeřel, se slovy:... (tedy, nyní to je kalich) „Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. Toto číňte, kdykoli byste jej pili,

na moji památku.“

Neboť kdykoli byste jedli tento chléb a pili tento kalich, zvěstujete Pánovu smrt, dokud nepřijde.

57 Vidíte, to je večere Páně. Uvědomuji si a souhlasím s tím, že tělo Páně, to živé Slovo, je samotný Kristus. Ale tyto věci jsou symboly, jako třeba křest, umývání nohou, a jiná nařízení pro církev. Ale večere je naprosto zásadní věcí kvůli chlebu... chlebu a vínu.

A proto, kdokoli by jedl tento chléb a pil Pánův kalich nehodně...

58 Tedy, byla zde postavena otázka: „Jestliže používáš víno a sušenku, pak se tě může zmocnit nemoc a spánek?“ Podívejte, myslím si, že se jedná o takovou otázku: „Jediná bohoslužba, která existuje, je v Duchu svatém.“ To je naprosto pravdivé. Musíte vzdávat poctu... celá bohoslužba je v Duchu svatém, a Pavel se zde pokouší říci, že musíte se nacházet v Duchu svatém předtím, než to činíte, jinak jíte a pijete odsouzení sami pro sebe - předtím než to činíte, předtím, než vykonáte to nařízení.

59 Tedy, abych to něčím doložil, mám zde spis Josefa Flavia, ve kterém on tvrdí, že prvotní křesťané po smrti Ježíše, byli považováni za kanibaly, neboť brali tělo Páně a pojídali je. A oni si mysleli, že ho vykopali, vybrali, sekali po kouscích a pojídali. Ale oni přijímali večeri Páně, chápete?

Inu, pozorujte, proč toto Písmo... jak zde praví Pavel.

Ať tedy člověk prověří sám sebe a takto ať jí z toho chleba...

60 Jezte tento chléb. Víím, že Ježíš je chlebem života, to souhlasí. Ale to je symbol, obdobně jako křest. Křest tě nespasí, křest je pouze znamením tvého svědectví před shromážděním, že věříš v smrt, pohřeb a vzkříšení Ježíše Krista. To tě nezachrání. Jen tvá víra tě zachrání. Ale křest je nařízením, a musí se to zachovat, neboť Bůh nemohl říci: „Dejte se pokřtít,“ a potom by se otočil a řekl, že se to nemusí dodržovat. On nemůže nařídít účast přijímání večere Páně, a potom se otočit a říci, že to není nutné. Musíte to činit. Je to věčné nařízení Boží.

Neboť kdo jí a pije nehodně, jí a pije sám sobě odsouzení, jelikož nerozsuzuje Pánovo tělo.

61 Tedy, vidíte to? Ale vraťme se ještě ke křesťanu, který se

pokouší účastnit večere Páně a není v Kristu, není účasten Duchu, on není hoden se toho účastnit. A když večeri Páně přijímá, pak odsouzení sobě jí a pije, pokud pokuřuje, lže, krade, páchá cizoložství, nebo něco takového, a nežije křesťanským životem. A lidé pozorují jeho život, a potom jak přichází a bere toto nařízení smrti a těla Krista, přijímá ten symbol, totiž že přijal Krista, Slovo do svého srdce, bere ten symbol i to co to obnáší. On řekl, že jí a pije sobě odsouzení, aniž by rozsuzoval těla Páně.

⁶² Tedy, ještě několik minut a dostanu se k téže otázce, pokud se k tomu dostaneme, neboť to je to též nařízení související s rouháním se Duchu svatému, neboť něco vyznáváte a hraje roli pokrytce, a to byste činit neměli. V pořádku! Dovolte mi tedy ukončit, vidíte, a potom se zastavíme.

Proto jsou mezi vámi mnozí slabí a nemocní a mnozí usínají.

Kdybychom se totiž rozsuzovali sami, nebyli bychom souzeni.

Když jsme však souzeni, býváme Pánem vychováváni, abychom nebyli odsouzeni se světem.

A tak, moji bratři, když se scházíte k jídlu, čekejte jedni na druhé. (nyní dávejte pozor)

A jestliže má někdo hlad...

⁶³ Nepřicházejte... neboť v jiném místě Písma oni přinášeli jídlo a hodně pili, a tak dále, že z domu Páně učinili pouhé místo nějakých oslav, a opíjeli se při stole Páně. Vzpomeňte si na to místo z knihy Korintským. Oni se opíjeli při stole Páně. Pavel jim zde řekl:

A jestliže má někdo hlad, ať jí doma, abyste se nescházeli k odsouzení. Ostatní věci pak zařídím, až přijdu. (vidíte).

⁶⁴ Proto tedy, věřím, že jíst sušenku... inu, nevěřím, že košer chléb se může zaměnit sušenkou. Věřím, že má být svatý nekvašený chléb, takový druh nekvašeného chleba, jako udělali v Egyptě. A věřím, že krev by neměla být nějakou hroznovou šťávou, ale že to má být víno. Hroznová šťáva zhořkne a stárím se znehodnotí. Ale víno se zlepší a stárím se stává mocnější, ono nikdy neztratí svou sílu. A krev Kristova nikdy nezhořkne a nezkaží se, stárnutím a uplynutím času se stává pro věřícího mocnější a lepší. A je to pravé víno a chléb. Chléb

k večeri Páně by měli upéct lidé, kteří se odevzdali a zasvětili Bohu.

⁶⁵ Jednou jsem přišel do církve, kde přijímali starý bochník chleba, kde hříšní lidé proklínali a řádili, a samá špína, a pokrájeli ten starý chleba a podávali k pití s nějakým džusem. Pro mne to bylo k smíchu. Věřím, že by to mělo být přesně tak, jak praví Písmo, a neodchýlit se ani na špetku od toho, co praví Písmo. Držte se ho.

OTÁZKA:

Otázka. Inu! Bratře Branhame, je to pravda, že satan byl jednou v nebi a byl vyvržen ven, a jeho andělé sestoupili na zem, nebo to bylo vidění, které spatřil Jan na ostrově Patmě? Ptám se na to kvůli tomu, že mi bylo řečeno, že to bylo vidění.

⁶⁶ Jan to spatřil ve vidění, ale to byla skutečná událost. Pokud si otevřete Izaiáše 14:12. Inu, jde to pomalu, ale podle mého názoru to jsou lekce. A pokud něco... snad si pomyslíte: „Ano, ale mně se to k ničemu nehodí.“ Ale vy přece nevíte o tom, jak Duch svatý podporuje Slovo Boží. On musí mít Slovo, aby ho mohl podporovat. Neboť Duch svatý se krmí pouze a pouze na Slově Božím. Věříte tomu? Praví to Bible. „Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.“ V pořádku! Čtrnáctá kapitolka Izaiáše, a tuším, že začneme od 12. verše. Přečteme si nyní o Luciferovi.

Jakž to, že jsi spadl s nebe, ó Lucifere (padlý z nebe) v jitře vycházející!... (andělská bytost z nebe)

Jakž to, že jsi spadl s nebe, ó Lucifere v jitře vycházející? Poražen jsi až na zem, ještos zemdlíval národy.

Však jsi ty říkával v srdci svém: Vstoupím do nebe, nad hvězdy Boha silného vyvýším stolicí svou, a posadím se na hoře shromáždění k straně půlnoční.

Vstoupím nad výsosti oblaku, budu rovný Nejvyššímu.

⁶⁷ A tak vidíte, že to nebylo pouhé vidění. Opravdu, Lucifer byl svržen z nebe.

⁶⁸ Přejdeme nyní do Nového Zákona, Lukáše 10,18, pouze na okamžik, a podíváme se na to, co řekl Ježíš. V knize Lukáše, pokud

máte své Bible, chceme se této otázce dostat na kloub, Lukáš 10, 18.

Tehdy jim řekl:... (to praví Ježíš) ... „Viděl jsem satana spadnout z nebe jako blesk.“

69 Vidíte, satan byl původně Božím archandělem. Někdy přebýval v nebi. Byl kromě Boha největší bytostí v nebi. Byl mužem pravé ruky, co se týče obecenství, ale vynesl se ve svém srdci.

70 A není to zrovna stejné s dnešními lidmi? Necht' jen Pán někomu požehná a prokáže mu důvěru, a on se ihned stane vychloubačným vševědem. Začne nějakou organizaci nebo začne s něčím jiným. „Jakž to, že jsi spadl s nebe, ó Lucifer!“

71 Není pro Boha jednoduchou záležitostí dosáhnout někoho, s kým by mohl jednat, který by zůstal pokorný a tichý, a setrval na svém místě, dokud jej Bůh k nějakému dílu nepovolal (věříte tomu?, vidíte), nějakého muže, kterého Bůh může požehnat, a on přesto zůstane člověkem a nepovýší se na anděla nebo na Boha. Jakmile člověk je požehnan, a něco málo mu bylo svěřeno, už se chce stát Bohem, chce být andělem. Chce být nějakou význačnou osobou. „Co činím já, co... já a můj, a moje...“ a tak dále. To je nesprávný postoj. Bůh hledá někoho, komu by mohl požehnat a vylít na něho své požehnání, a čím víc ten člověk bude požehnan, tím menším se stane.

72 A nikdy od Boha neobdržíte více, dokud se nestanete ničím. Musíte se menšit. Ten, kdo sebe povyšuje, toho Bůh poníží. Kdo se pokoří, toho Bůh povýší. Nejdřív se musíte stát malými, potom budete povýšeni. A nikdy nebudte velcí sami v sobě, buďte jen tak velcí, jak veliký je Bůh ve vás, vidíte?

73 A tak Lucifer je dnes na zemi a snaží se působit v církvi, a chce docílit totéž, co započal před založením světa. Lucifer byl vyhozen z nebe. V pořádku.

74 Věřím, že zde vězí ještě jedna věc: Ezechiel 28. kapitola, 12. verš. Podívejme se, co tam stojí u Ezechiela 28, 12. Jsem si jist tím, že studováním toho, nahlížením do toho - spatřením toho „Tak praví Pán,“ se přesvědčíme o tom, zda skutečně spadl z nebe, nebo zda se jednalo pouze o vidění - 28 a 12. V pořádku. Věřím, že to je tak, jak zde mám poznamenáno, 28, 12. V pořádku. Zde začínáme.

Zde se jedná o zásadní věc, přál bych si, abychom měli někdy čas na toto téma kázat, neboť to je opravdu něco, co stojí za to.

75 Inu, zde tvořím pouze základnu toho, že Lucifer se v nebi

pokoušel povýšit dokonce trochu výše, než byl sám Šéf. A on zradil Michaela, a stvořil pro sebe veliké království na severu, a sestoupil tam. A byl spolu se svými anděly svržen.

Tato osoba se ptala ohledně Zjevení... to je ve Zjevení 12, na ostrově Patmos.

Ale všimněte si nyní zde ve 12. verši, a pozorujte, jak on sedí v lidském království.

⁷⁶ Kolik z vás rozumí tomu, že ten zlý má pod kontrolou každý národ pod nebem. Dábel má pod kontrolou Spojené státy. Dábel vládne Spojenými státy. Dábel vládne v Německu. On je vládcem každého národa pod nebem. Dábel má pod kontrolou každý národ, praví to Bible. Čtete Matouše 4. kapitolu. Když satan vzal Ježíše na vrcholek hory a ukázal mu království světa, a tvrdil, že mu patří, řekl: „Toto všechno tobě dám, jestliže padna, budeš mi se klanět“, Ježíš mu neřekl: „Ty jsi lhářem, satane.“ On věděl, že mu to patří. Ale potom dál, v knize Zjevení, řekl: „Radujte se nebesa a zem, neboť učiněnat jsou království světa Pána našeho a Krista jeho, a kralovat bude na věky věků. On bude kralovati na zemi.“

⁷⁷ Ježíš věděl, že v Miléniu všechna království se zhroutlí a On bude Bohem, a vládcem nade všemi. On věděl, že se stane dědicem toho všeho, a proto řekl satanovi: „Odejdiž, satane!“ neboť věděl, co měl vykonat.

Poslouchejte tedy toto, Duch Páně promlouval skrze proroka Ezechiele, nikoliv skrze krále, nýbrž k duchu krále. Pozorujte to nyní.

⁷⁸ Vzpomínáte si dnes ráno, jak jsem vám ukázal v Písmech, že církev se dala na scestí, když zvolila lidskou organizaci. To je totéž, Izrael se dostal na scestí odmítnutím Boha jako svého krále, a vyžádáním si za krále Saule. A když přišel jejich pravý Král, Ježíš, oni Jej nepoznali, neboť kázal a vyučoval naprosto odlišně od jejich pozemského krále, tak že Jej nepoznali. A dnes, když Král církve, Duch svatý, když je přítomen, a sestupuje do své církve a chce, aby lidé byli obrozeni, chce jim dát znovuzrození, je to tak odlišné od jejich organizací a denominací, že praví: „Ó, to mi připadá na holly rollers“, vidíte.

⁷⁹ Nezáleží na tom, čím to je ve tvých očích, záleží na tom, co o tom praví Slovo Boží. Podívej, jak to bylo o Letnicích, jak to tehdy vypadalo? Podívej se, jak to vypadalo v těch dalších případech přijetí Ducha svatého. Ženy a muži, panna Marie, a ti ostatní se potáceli jako

opilí, vrávorali, křičeli, koktali jinými jazyky, řádili jako nějaká banda idiotů. Ale oni umírali samým sobě a Duch svatý do nich vcházel. A celý tehdejší svět se od nich zapálil. Dnes nám je zapotřebí takových lidí, kteří by byli s to umřít samým sobě a shnit, a spálit každý most za sebou, a kteří by vydali Kristu všechno.

⁸⁰ Pozorujte tedy, co Duch svatý promlouvá k tomu ďáblu, který dlí v tom králi. Podívejte, kým je ten chlapík, který se zmocnil toho krále.

Vzpomeňte si, co jsem tehdy ráno řekl, když moje manželka se zmínila o té ženě, o té ženské bandě nečisté na první pohled ve vulgárních šatech? Vidíte, ona řekla: „Asi nejsou při zdravém rozumu. Žena, která má zdravý rozum, by se takto neukazovala.“

⁸¹ Řekl jsem: „Miláčku, to je prostě Amerika, nic jiného. To je jejich zvyk. Oni to budou dělat, neboť to je jejich obyčejem.“ Vidíte, oni se nechají vést intelektuály. Skrze své intelektuály, pokud se necháte vést svou hlavou, jste ovládáni ďáblem. Ďábel se zmocnil lidské hlavy, Bůh se zmocňuje lidského srdce. Ďábel působí takovým způsobem, že ty se na něco podíváš a vidíš to. Řekneš: „Dobrá, to je v pořádku, rozum, vysvětlíš si to logicky.“ Ale Bible nám dovolí odmítnout rozumování, a vírou uvěřit věcem, které nevidíme. To působí Bůh, když přichází do lidského srdce.

⁸² V zahradě Eden se ďábel zmocnil lidské hlavy, Bůh se zmocnil lidského srdce. To je Boží trůn, kde Bůh přebývá, v lidském srdci. A nyní, pokud to je intelektuální... jistě, potom muž nebo žena, kteří jsou zrozeni z Boha, budou jednat jako toto království, ze kterého jsou. Haleluja! To působí, že bych křičel. Proč? Neboť když víš, že jsi přešel ze smrti do života, a že nenávidíš hřích a miluješ Boha, a setrváš, nehledě na to zda žiješ nebo umíráš. Postavíš se proti tomu co je špatné a budeš nazývat špatné špatným, a budeš počestně kráčet před Bohem. To pak je důkazem toho, že tvůj duch, ten život, který přebývá v tobě, je z jiného místa, kde je svatost a čistota, a panictví a neposkvrněnost.

⁸³ A když řekneš: „Božské uzdravení?“ Jistě! Můj duch pochází z místa, kde ten božský Uzdravitel je. Jsme ze země božského uzdravení. Amen!

⁸⁴ Řeknete: „Věřím, že je Bůh.“ Jistě, to pochází ze země, kde je Bůh. A my jsme poutníky a přichozími jako Abraham a Izák. Jakmile byli zastíněni Duchem svatým, procházeli touto krajinou, a vyznávali,

že jsou poutníky a cizinci. Oni hledali města, kteréhož stavitelem a vzdělavatelem byl Bůh. A poté, co jsme přijali důkazy toho, že To žije v nás, o kolik více bychom měli být poutníky a cizinci, a kráčet uprostřed tohoto světa, odvracet svou hlavu od zlých věcí, neboť jsme z jiného národa, jsme jiným lidem. Jistě!

⁸⁵ Nyní pozorujte, jak to zlo kontroluje tento svět, zatím co budeme číst z Ezechiela 28, 12.

Synu člověčí, vydej se v naříkání nad králem Tyrským, a rci jemu: Takto praví Panovník Hospodin: (nyní pozorujte, on promlouvá k duchu krále, rozumíte?) **Ty, jenž zapečetuješ summy, plný moudrosti a nejkrásnější,** (Satan, vidíte jak satan je nejkrásnější ze všech archandělů?)

V Eden, zahradě Boží, byl jsi,

⁸⁶ Dobře přece víte, že král Týru v té době nemohl být v Edenské zahradě, neboť ona byla před čtyřmi tisíciletý. „V Eden, zahradě Boží, byl jsi.“ Ke komu on tedy promlouvá? Promlouvá k satanovi, jenž byl v tom králi. Haleluja! Bratře, cítím se nábožně. Když...

⁸⁷ Co si potom počnou lidé, kteří se rouhají a posmívají lidem, na nichž se zjevila síla Duchu svatého? Když se těmto lidem posmívali a rouhali se Duchu svatému, to je absolutně neprominutelné. To přece nemluvíte o dotyčném člověku, promlouváte k Duchu, jenž působí v tomto člověku. Jsme přece povinni respektovat jeden druhého a povzbuzovat se vzájemně, mluvit o sobě dobře. To jsme povinni činit.

Nyní poslyšte. V pořádku.

Ty, jenž zapečetuješ summy, plný moudrosti a nejkrásnější,

V Eden, zahradě Boží, byl jsi, všelijaké drahé kamení přikrývalo tě, sardius, topazius, jaspis, tarsis, onychin, beryl, zafir, karbunkulus a smaragd i zlato; nástrojové bubnů tvých a píšťal tvých v tobě, hned jakžs se narodil, připraveni jsou.

⁸⁸ Toto je Lucifer. On kdysi přebýval v Edenu. Za okamžik se vrátíme k naší otázce, Lucifera v Edenu, neboť zde máme rovněž semeno hada, což je takové lechtivé téma. Pomyslel jsem si, doufal jsem, že to bude ta poslední.

⁸⁹ Ale to byl on, a ďábel byl svržen z nebe. A přesně ten stejný cíl, který chtěl dosáhnout v nebi, když sestoupil sem na zem, se pokouší uskutečnit to, co si umínil. Jde tedy ke králům a vládcům, a když se mu povede získat je, pak jde rovnou do církve a získává si lidi... nebo jde rovnou ke kazateli. A potom od kazatele jde rovnou do shromáždění a vchází doprostřed shromáždění pod stejným vlivem jako tentýž ďábel konající ty stejné věci. „Víte, jste presbyteriáni, nikdy nebudete holly roller. Jste to, tamto, ono, nemůžete si dovolit takové zneuctění samých sebe a připojit se k nim. Ale, přece dobře víte co by to znamenalo posadit se v jedné z těch starých modliteben, nebo v misii na ulici. Jakže, tito lidé jsou přece padlí na hlavu.“ Ne. Nikoliv, oni to jen prožívají ve svých srdcích, nic jiného. Oni nejsou padlí na hlavu, oni jsou vedeni svými srdci. Bůh žije v jejich srdcích, a oni jsou zvláštním lidem, královským kněžstvem, přinášejícím duchovní oběti. Tohle je ovoce jejich rtů přinášejících slávu Bohu, ať to tak pociťují nebo ne. Jistý básník napsal: „Někdy Jej nevidím, ale Mu doufám a vzdávám Mu čest.“

⁹⁰ Říkáš, „šel bych do kostela a velebil Pána, kdybych to takto pociťoval.“ Dobře tedy, kněz má přinášet oběť. A ty, shromáždění, jsi veleknězem Božím, obětujícím Bohu duchovní oběti, totiž ovoce rtů, oslavujících jméno Boží.

⁹¹ Jdeš tam tedy a říkáš si: „Dobrá, kdybych to takto pociťoval, šel bych tam a vydal bych někomu svědectví.“ Dobrá, učiň to každopádně! Jsi-li veleknězem bratře, pak to v tvém srdci hoří, ať k tomu cítíš puzení nebo nikoliv. Jdi a učiň to každopádně, neboť máš přinášet oběti, něco co není snadné. Jdi a učiň to. Jste duchovním kněžstvem, královským lidem, oslavujícím Boha, neboť Bůh přebývá v těchto srdcích.

⁹² Jsi-li satanův, pak se budeš cítit trochu povýšeně než tato třída lidí. Jak můžeš tedy poznat, kdo je ten správný? Učiň to na základě Písma. Je-li člověk zrozený z Boha, pak věří každému slovu, které Bůh napsal a dotvrdí, že On včera i dnes tentýž jest, i na věky. Je-li naplněn Duchem svatým, pak téhož Ducha svatého, kterého On dal o Letnicích, a ten bude konat totéž a činit tytéž věci. Pokud se narodil z Ducha Božího, u Marka 16 Ježíš praví: „Znamení tato míti budou, ti kteří uvěří.“ Pravdivé! A tak ten člověk řekne: „Jsem věřící,“ a ta znamení jej provázejí, jinak je pokrytcem a nikoli věřícím.

⁹³ Jsou tři druhy lidí, věřící, pokrytci a nevěřící. Pouze tyto tři druhy lidí. Pokrytců je hodně. Je hodně pravých věřících, a je hodně

nevěřících. Ale pokud jsi pravým věřícím, pak Ježíš řekl: „Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou: Ve jménu mém dábly budou vymítati, jazyky novými mluvíti, pokud šlápnu na hada (bratře Evansi), neuškodí jim, a jestliže by co jedovatého pili, nikoliť jim neuškodí, na nemocné ruce vzkládati budou, a dobře se míti budou!“ Ó, to je tak pravdivé, jak pravdivé je Slovo Boží. Nemáme zájem cokoliv z toho odebrat. Bible praví, že ten, kdo by něco odebral nebo přidal k tomu Slovu, bude mu odňato místo z knihy života, to jeho. Bůh je tak dokonalý, že každé Slovo musí být dokonalé, a musí jít souvisle od 1. Mojžíšova do Zjevení, každé slovo, každé Boží přikázání. Ano, ale můžete způsobit, že ono vyjádří něco jiného, a tím překroutíte jeho význam.

⁹⁴ Jednou jsem seděl s bratrem Charlie pod stromem, spolu s bratrem Wood, byli jsme na lovu v Kentucky. Lovili jsme s puškou. A bratři Charlie a Wood si byli ráno zastřílet za účelem seřízení hledí. A na vzdálenost 50 yardů¹ zasáhli cíl velikosti veverky. Řekli si: „To je v pořádku.“

⁹⁵ A já přišel... střílel jsem do terče na vzdálenost 50 yardů, a minul jsem oko veverky, ale trefil jsem do tváře. Řekl jsem: „To není v pořádku, moje puška je mimo.“ Měl jsem z toho starosti po celý den. Druhého dne večer jsem se brzy vrátil. Vystřílel jsem celé krabice nábojů. Střílelo to trošku vedle, asi tak půl palce vpravo. Ale zasáhlo to každopádně veverku do hlavy.

⁹⁶ A tak, Charlie a ti ostatní tam byli na druhý den, a pušky jen svištěly po veverkách, a já seděl za stromem, mnul jsem si ruce a říkal: „Co se to děje s mou puškou?“ Styděl jsem se za sebe, dokud jsem neklesl na svá kolena a neřekl: „Pane Bože, nevím co se to se mnou děje. Proč jsi mne stvořil takového trošku nervózního škarohlída? Proč mám být takový? Tito přátelé si tam hezky střílejí veverky. Už mají uloveno spoustu veverek, a já zde sedím za stromem a mnu si ruce, a podivuji se tomu, proč moje puška nezasáhne cíl na 50 yardů.“ Plakal jsem a seděl jsem na jednom konci kmene.

A potom sestoupil Duch svatý, nikoliv s hlasem, nýbrž skrze zjevení, a řekl: „Učinil jsem tě takovým za jistým účelem.“

⁹⁷ Proč? Nemohu to doložit nějakým místem Bible, jak praví církev, že: „Duch svatý byl tehdy pouze pro jistou vyhrazenou skupinu lidí“, tak praví církev, ale Písmo praví: „Kdokoliv chce.“ A zde já

¹ Jeden yard = 91,5 cm

nemohu docílit toho, aby tohle trefilo do terče.

⁹⁸ Stejně jako nemohu přimět kalvinismus - jen věřte Pánu a budete mít věčnou jistotu - a arminianismus: „... nebudeš-li dotýkat, manipulovat, okoušet“, rád bych to dělal, ale nemohu...! arminianismus je tak daleko od kalvinismu, a oba jsou na omylu. Musím se podívat kde... oni oba mají svá místa Písma, ale to musí trefit do terče. Inu, jestliže Bůh řekl něco v této Bibli, pak to musí trefit do terče, to musí přivést každý kruh do středu terče. Musí, neboť to je Slovo Boží, a On je nekonečný, On se nemění. Amen! Mám to rád, neboť potom můžeš naprosto dokonale a bezpečně odpočinout ve věčném Božím Slově. A proto se to snažím studovat na základě různých míst Písma, aby... ste viděli, co ono praví. V pořádku.

⁹⁹ Satan byl tedy archandělem Michalem a Bohem doslova svržen z nebe. A byl svržen na zem, přišel na zem, vstoupil do hada, svedl Evu, a potom vstoupil do muže, ženy a tak dále skrze tento věk na tom stejném principu, jako začal na počátku - veliké, vznešené království, být hezcí nad ostatní, být vladařem všeho, vševědem. „Naše denominace je největší, je silnější než ty ostatní.“

¹⁰⁰ Slyšeli jste, jak oni praví: „Aj, v naší denominaci máme stovky kazatelů. Máme největší kostely v celém městě.“ To mi mluví pouze o jednom, o s-a-t-a-n-o-v-i. To souhlasí. To pro mne znamená ďábel. Pokud nějakí lidé se oddělí a organizují, protrhnou pouta bratrství, a praví, že s těmi malými sbory nemají nic do činění...

¹⁰¹ Ještě nikdy jsem neviděl tak pokleslou osobu, a neviděl jsem osobu tak propadlou hříchu, neviděl jsem ještě ženu, která by klesla tak hluboko, že bych za ní nezašel a neobjal rukama, a pokud možno nepokusil se ji přivést zpět. Nikdy jsem neviděl takovou skupinu holly rollers, nebo nazvěte je, jak chcete, která by řvala, skákala, výskala, říkejte tomu jak je vám libo, se kterou bych sám neřval, neskákal, nevýskal k Boží slávě (to naprosto souhlasí!) nechť by to byl černý, žlutý, hnědý, bílý, nebo jakýkoliv jiný člověk. Ano, přátelé!

¹⁰² Duch svatý sestupuje na jednu úroveň, totiž, když vyhovíš Božím požadavkům. Jestliže to jednou uděláš, pak se postavíš na Boží úroveň, a nikoliv úroveň svých myšlenek ohledně této věci. Satan se to snaží učinit klasickými, něčím velikým, význačným, intelektuálním. Ty musíš odvrhnout toto smýšlení a uvěřit, co o tom praví Slovo. Amen!

OTÁZKA:

Inu, zde je jedna, podívejme se, co to je.

V pořádku. Prosím objasni podobenství o deseti pannách. Může křesťan hřešit?

¹⁰³ Tedy, podobenství o pěti pannách... nebo deseti pannách, to je, promiňte. Deset panen nalézáme v Matouši 25, 1. Deset panen vyšlo naproti ženichu (všimněte si!), a pět z nich bylo moudrých a mělo olej v lampách, kdežto pět bylo bláznivých a nemělo olej v lampách. Během toho, co si zdřímnuly, stal se křik: „Vyjděte naproti ženichovi.“ A ty, které měly olej ve svých lampách, ozdobily své lampy, oheň vzplanul, a ony šly na setkání s ženichem. Ty ostatní si šly koupit olej, neboť jim bylo řečeno, aby to učinily u prodávajících. Zatím co ony šly, ženich přišel, a moudré panny vešly s ním, a spící panny byly vyvrženy ven.

¹⁰⁴ To bude nyní bolet, opravdu bolet, ale prostě to musím říci. Nikdy jsem se na to neptal, jsem prostě zodpovědný za odpověď na tuto otázku. Tedy, to sahá hluboce, bratře, tak hluboce, že doufám, že to pomůže spíše než by to ranilo. Obvykle musíte ranit... Matka říkávala, když dělala výprask, ona říkávala: „Předtím, než to pomůže, to musí zabolet.“ Ano, to je pravdivé, vidíte. Předtím jsem to tak neviděl, ale nyní ano.

¹⁰⁵ Podívejte, všech deset, které vyšly, to byly panny. Ano, bylo deset panen, které vyšly naproti Pánu. Slovo panna znamená „posvěcená (věděl to někdo z vás?), svatá, čistá, posvěcená.“ Bylo jich deset, které vyšly naproti Pánu.

¹⁰⁶ Zapamatujte si, ony usínaly během první stráže, druhé, třetí, až po sedmou stráž. Ale ty ve skutečnosti šly naproti Pánu. A vzpomeňte si, když odešly, přišel Pán. To byla doba příchodu Páně. Nikoliv ten kdo byl ve stráži...

¹⁰⁷ Ježíš řekl, že některé usnuly v první stráži, některé v druhé a některé... ale při příchodu Páně se postupně směrem dolů všechny probudily. Ale v tom případě to byla poslední hlídka, neboť šly, bylo jich deset, naproti Pánu. A pět z nich se kouřilo z lamp, a nevezaly si olej, pět olej mělo.

¹⁰⁸ Vzpomeňte si, čeho symbolem je v Bibli olej? Může někdo říci? [Shromáždění odpovídá: „Ducha svatého“] Ducha svatého! Tedy, můžete být čistí, očistění, posvěcení, aniž byste měli Ducha svatého. Očistění je to, co...

¹⁰⁹ Pozorujte, beru do ruky tuto láhev. A ona leží na slepičím dvorečku a je plná špíny. Já ji zvednu, to je ospravedlnění: „Chci použít tohoto hříšníka.“ A další věc, pokud jej chci použít, je očistění.

A potom, když ji očistím, co s ní potom učiním? Posvětim ji. Slovo posvěcení znamená „čistý,“ stejné jako svatý. Svatý je hebrejské slovo, posvětit je řecké slovo. Slovo posvětit znamená „očistit a postavit stranou ke službě.“ Ale potom: „Blahoslavení lační a žízňiví po spravedlnosti, neboť budou naplněni.“ Potom jsou postaveni do služby.

¹¹⁰ Tyto nádoby... ve svatyni, ve Starém zákoně, oltář posvěcoval nádoby, ty které byly odloženy ke službě. Když byly naplněny, byly postaveny do služby.

¹¹¹ To je bod, ve kterém moji vzácní a drazí Nazarejci, a tak dále, minuli cíle. My všichni... proč vlastně selháváte? Proč vám letniční utekli a nechali vás vzadu? Neboť jste odmítli jít ve světle. To naprosto souhlasí. Tak je to. Ten první oltář, před kterým jsem klekl, byl jistý vzácný, starý oltář Nazarejců v našem okolí. Bůh jim požehnej, byla to dobrá, svatá, čistá církev, ale jste tak legalističtí, že na to jdete takovým způsobem: „Musíš činit to, musíš konat to. Musíš dělat tamto,“ a neuvědomujete si, že je Boží milost, a že jste povoláni díky vyvolení. „A tak tedy není na tom, kdož chce, ani na tom, kdož běží, ale na Bohu, kterýž se smilovává,“ vidíte. Bůh si předurčil církev před založením světa (na toto téma zde máme otázku během několika minut), předurčil si církev před založením světa.

¹¹² Nemůžeš, pečlivě mysle, přidati k postavě své loket jeden. „Nikdo nemůže přijít ke mně, jediné když ho přitáhne můj Otec, který mě poslal.“ Vidíte? Podívejte, Bůh byl původcem povolání, Bůh byl původcem přitržení, Bůh si sám vzdělal církev. Inu, nyní. Řeknete: „Bratře Branhame, to je čistý kalvinismus.“ Nikoliv, není. Jen počkejte! Nevěřím, že Bůh vezme člověka a jednoduše řekne: „Hleď, chystám se tě pozvednout a...“

¹¹³ Všichni tito baptisti a presbyteriáni říkají: „Dobrá, věříme Pánu, nemusíme... moje svědomí není obtíženo!“ Není tedy divu, neboť nemáte nic, co by mohlo být obtíženo. Oni praví: „Dobrá, taneční zábava mě neuráží. Společenský přípitek mě neuráží.“ Neboť tam není nic, co by je mohlo urážet. „Říci nějaký oplzlý žert, to mě neuráží.“ Proč? Není tam nic, co by je mohlo urazit.

¹¹⁴ Nesloužím Pánu kvůli tomu, že si myslím, že by mne mohl poslat do pekla, kdybych to neučinil, sloužím mu proto, neboť Jej miluji. Sloužím mu, neboť ve mně se něco nachází. Když jdeš a řekneš: „Dobrá, musím s tím skoncovat, neboť tomu nevěří moje církev,“ pak hraješ jenom roli pokrytce. Tak je to. Ale jestliže to konáš kvůli tomu, že to miluješ, a je to příspěvek pro Boha, a něco v tvém srdci vzněcuje

lásku k Bohu, a působí, že se stává mocnější než tyto věci, pak se nacházíš na té správné čáře. Ale i kdybych nepil, nekouřil, neřvyl [tabák], neproklínal, a nic takového nečinil, stejně bych ještě šel do pekla. Jistě! Mohl bych se připojit ke všem možným církvím, dát se pokřtít, a zapsat své jméno do každého možného seznamu, a sehrát dobrou roli, a žít cnostným životem: „Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže viděti království Božího.“ Tak je to!

115 Tyto panny, těch deset, se tedy pozdrželo. Nazarejce zmátla tato skutečnost, že letniční vzali mluvení v jazycích za počáteční důkaz Ducha svatého. Přivedli někoho k oltáři, a přiměli ho mluvením něčeho kolem dokola, až začal mluvit v jazycích. Opravdový, ryzí letniční pro něco takového nebude. Dábel měl hodně věcí rovněž ve vaší, nazarejské církvi. On má hodně věcí v letniční církvi, ale co se týče křtu Duchem svatým, to je pravda. To je ryzí pravda.

116 Je jich hodně, vím o tom. Slyšel jsem lidi mluvit v jazycích. Nemohu to soudit, nebyl jsem poslán jako soudce. Slyšel jsem toho na toto téma hodně, zní to pro mne jako měď zvučící aneb zvonec znějící. Ale vím, že kromě toho existuje ryzí Duch svatý a mluvení v jazycích. A vím, že to je pravda. Ano, přátelé!

117 Ale oni spatřili přicházet lidi, kteří pravili: „Sláva Bohu, mám to.“ Dobrá, to je jedno a totéž... neříkejte jim letniční na základě toho, že poskakují a mluví v jazycích, a potom je zastihnete s cizí manželkou nebo cizím manželem.

118 Zeptáte se: „Je tohle Duch svatý?“ Vy Nazarejci, jste poskakovali po zemi a dělali totéž. Říkali jste, že jste to obdrželi, když jste křičeli, vidíte. Nemáte žádného podkladu, čím byste to mohli dokázat, jen skrze způsob vašeho života. „Po ovoci jejich poznáte je.“ Tak je to. Zbožný život a Kristus působící ve vás, potvrzující Slovo, znamení a divy následující zbožný život, to je ta ryzí skutečnost. Můžete mít spoustu kdejakých věcí, ale nemít života. Můžete padělat život bez znamení, ale když je oba spatříte spolu, pak to je ono. To je to.

Inu! Pamatujte, nevěsta... nyní to mohu ukončit, pokud mi věnujete ještě pár minut, abych pokračoval ještě pár minut.

119 Pohledte, nějaká žena si dělá střih na šaty. Má kousek látky. Řekněme si, že to je kaliko, gingham nebo zvolte si nějakou látku. Řekněme hedvábí. A ona má vzor. A hledí na ten veliký kus látky. Je to tak? Ona může zvolit kteroukoliv část této látky, ač celá tato látka je

posvěcená, čistá. Vidíte? To je vyvolení. Boží vyvolení. Co On tedy koná? Bůh na základě vyvolení vybere a umístí ten Kristův vzor na té látce, kdekoliv chce. Potom se to stříhá. Ten zbytek té látky je stejně tak svatý, jako tato část, ale stane se to skrze výběr, který Bůh provedl před založením světa. Copak Pavel neřekl v 8. kapitole Korintským - mínil jsem Římanům 8: „Zdaž hrnec dí hrnčičí: Proč jsi mne tak udělal?“ Jak může spravedlivý Bůh říci Jákobovi a Ezau, předtím než tito chlupci se narodili: „Jákoba jsem miloval, ale Ezau nenáviděl jsem.“ Skrze předzvědění věděl, co byl Ezau a co byl Jákob. On ví, co vězí v člověku. Věděl to před založením světa.

120 Pokud jste s to vysvětlit slovo nekonečný... skrze slovo nekonečný... říkám vám, že na světě jsou stovky miliard tun komárů (a to by ještě nebyl ani počátek), stovky miliard tun komárů na světě, a každý jeden přimhouří oko sto triliónů a miliardkrát. A ani jednou žádný z nich nemrkl okem, aniž by o tom věděl Bůh před založení světa. To je nekonečnost. To je něco z kategorie nekonečného, vidte.

121 On je nekonečný. A tak před založením světa On věděl přesně, co ty budeš dělat. A On poslal Krista nikoliv pouze... jestliže někdo: „Ó, kéž bych mohl překonat svou ničemnost a následovat Její,“ nebo něco takového, to ale není ono. On věděl, kdo bude zachráněn, a tak poslal Krista zachránit to, co předzvěděl, že bude zachráněno. To je přesná pravda.

122 Tak tedy, církev má věčné bezpečí. Jsi-li v církvi, pak tvé bezpečí je v církvi. Ale opustíš-li církev, nejsi v bezpečí, vid'. Inu, stůjte v církvi.

123 Jak se dostat do církve? Spojením rukou, zapsáním svého jména do seznamu? Skrze jednoho Ducha jsme vekřtěni do jednoho těla, totiž církve. Jak? Skrze křest Duchem svatým jsme zapečetěni do Kristova těla. Na jak dlouho? Ke dni vykoupění. Efezským 4, 30: „A nezarmucujte Božího Svatého Ducha, jímž jste byli označeni ke dni vykoupění.“ Zapečetěni až ke dni vykoupění. Ano. Jistě, jistě, to je Duch svatý.

124 A nyní, církev je vzata, a zbytek semene ženy, které ostríhalo přikázání Božích a mělo víru v Ježíše Krista (vidte - nikoliv nevěsta - zbytek semene ženy). Potom vypustil had z úst svých po té ženě vodu a šel bojovati s jinými ze semene jejího. To se stane, až protestantská církev pod vedením církevní rady, která je obrazem šelmy, kterážto věc se formuje nyní... a proti takovým všem církvím jako je tato povstane bojkot.

125 Jako my nyní, když jsme ohroženi vybíráním veliké daně, povstala kolem toho debata, pokoušejí se nám dokázat, že nejsme církví, kdežto máme ústavní právo říci, že jsme církví. Jak dlouho zde bude ústava, jak dlouho nebude pozměněná doplňkem, máme absolutní právo, stejně jako všichni ostatní. Hájili to naši otcové. A co jsme docílili my? Narušili jsme každé ústavní právo, které mohlo být zrušeno, a jakmile rada církví, do které jsou pozvány všechny církve z denominací, a do které se vloudil ďábel, do místních členů církve, a tak dále, zasel světskost a všechno možné, a oni mají veliká shromáždění a třídy, a společnosti, zatímco malé, staré církve stále prožívají znovuzrození v takové špíně, jakou provází každé narození, a stále platí tuto cenu, stále jsou potlačovány a umírají, jednájí stejným způsobem, jako ti, kteří byli prvně zrozeni na počátku v den Letnic, je to ten stejný druh církve... tyto budou zavřeny skrze Radu církví. Nastane bojkot a sjednocení, nebo něco takového. Buď se octneš uvnitř, nebo vyjdeš ven.

126 Znamení šelmy je na pořadu dnes, a pečeť Boží je Duch svatý. Odmítnout ji znamená pečeť šelmy. Každý, kdo spatří, že musí přijmout Ducha svatého, že Jej má přijmout, a neučiní to, automaticky přijímá znamení šelmy, neboť existují pouze dva druhy lidí: ti kteří neměli pečeť Boží, měli znamení šelmy. A tak přijmout pečeť Boží, znamená přijmout Ducha svatého. Odmítnout toto, znamená znamení šelmy. V tom to vězí. To je ryzí pravda.

127 Nevěsta odešla tedy nahoru a zbytek zde zůstal. To jsou ti, kteří přijdou v druhém zmrtvýchvstání. „Blahoslavený a svatý, kdož má díl v prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moci.“ Tak je to. Druhé vzkříšení bude tím Bílým soudním trůnem, tehdy církev... „Zdaliž nevíte,“ řekl Pavel, „chodíte mezi nevěřící a advokáty, a tak dále, a přece svatí budou soudit svět.“ Takové věci se mají soudit před církví - nikoliv před nesvatými soudci, a tak dále - ale tyto věci se mají přinést před církev. Zatímco vy se vzájemně předvádíte před zákon. A Bohu je líto člověka, kterého křesťan předvede před zákon. Tak je to. Pavel dokonce troufale vyzývá ty, kteří to činili.

128 Je to tedy nevěsta a tam jde spící panna, odchází ze země. Moudrá panna jde do nebe s olejem ve své lampě.

Vím, že bychom tomu mohli věnovat hodně času, ale musím pospíchat, abych to skončil.

129 „Zdali křesťan hřeší?“ Absolutně ne! Není tu místa Písma, které by opravňovalo křesťana hřešit. On nemůže hřešit. Vím, že kvůli tomu

je nelibost. Dobrá, jdeme tedy do 1. Janovy 3, a přesvědčíme se, co o tom praví Písmo. Křestan nehřeší.

¹³⁰ Už jste někdy viděli černého bílého ptáka, nebo bílého černého ptáka? Už jste někdy viděli strážlivého opilého člověka? Nikoliv! Nikdy jste rovněž neviděli hříšného světce. Něco takového neexistuje.

¹³¹ Inu, je-li nějaké místo přecitlivělé, dáváte na to hodně masti, víte, a za chvíli se to místo uzdraví.

¹³² Nuže, Písmo je tedy naším absolutním a neklamným důkazem toho, o čem mluvíme. 1. Jan 3. kapitola a 9. verš. V pořádku, poslouchejte to!

Kdo páchá hřích, je z ďábla, neboť ďábel od počátku hřeší. Na to je zjeven Boží Syn, aby zrušil skutky ďábla.

Posloucháte, jste hotovi? Máte na sobě pancíř, oděli jste se v brnění? Poslouchejte pozorně, neboť tím budete šokováni.

Nikdo, kdo se narodil z Boha, nepáchá hřích,... (jak je to možné?) ... neboť v něm zůstává (v tom člověku) jeho símě (Jeho, Boží símě.) a nemůže hřešit, neboť je narozen z Boha.

Po tomto zjeví jsou synové Boží a synové ďáblů. Každý, kdož nečiní spravedlnosti, není z Boha, a kdož nemiluje bratra svého.

Jak tedy můžete míti denominaci a dělat překážky, a takové věci a tvrdit, že jste znovuzrozeni z Boha? Nic takového neexistuje. To je terč posměchu pro satana. Tak je to. Ale člověk, jenž se narodil z Boha, nemůže hřešit, není možné, aby hřešil.

¹³³ Pozorujte! Dovolte mi vzít ten krucifix, pokud se mi ho podaří sejmout. Kdo byl obětí za hřích? Ježíš Kristus. Jak se můžeme dostat do Krista? Kdo za nás umřel? Kristus. Za co On umřel? Za naše hříchy. On vzal můj trest. Jest tak? Jak tedy mohu být nalezen v Něm? Skrze jednoho Ducha jsme vekrštěni do jednoho těla. A když už jsme v tom těle, pak jsme pod krví a osvobozeni od soudu. On nemůže hřešit, neboť za něho leží krvavá oběť dnem i nocí. Haleluja! On nemůže hřešit. On nemá touhy hřešit. Pokud by... pokud se dopustí nějaké špatnosti, pak to tak nemínil. Bible praví v Židům 10. kapitole: Jestliže totiž poté, co jsme poznali pravdu, (a pravdou je On) dobrovolně hřešíme, nezůstává již žádná oběť za hříchy, kdokoli pohrdl

Mojžíšovým zákonem, na základě výpovědi dvou nebo tří svědků bez milosti umírá. Čím přísnějšího trestu si myslíte, že bude hoden ten, kdo pošlapal Božího Syna, přestal si cenit krve smlouvy, kterou byl posvěcen, a potupil Ducha milosti?

¹³⁴ Skrze jednoho zajisté Ducha my všichni v jedno tělo pokřtěni jsme, a tak jsme osvobozeni od hříchu a nemůžeme hřešit. Čeká tam na nás smírcí oběť. A pokud ve tvém srdci přetrvává hříšná žádost, pak jsi nikdy nebyl vekrtěn do toho těla, neboť takto jsi mrtev; a tvůj život je skryt v Kristu skrze Boha, a jsi zapečetěn Duchem svatým. Křesťané tedy nehřeší. Amen! Z toho důvodu oni nehřeší, neboť nemohou.

¹³⁵ Jak mohu... kdybych se procházel ulicí toho města a starosta města by řekl: „Pane Branhame, vím, že jezdíš za nemocnými, kteří tě volají. Máme zde omezení rychlosti. Největší dovolená rychlost zde ve městě je kolem 30 mil za hodinu. Ale dávám ti povolení jezdit devadesátkou, pokud si to budeš přát, poněvadž ti důvěřuji a vím, že to nezneužiješ, pouze v nouzových případech, když tě volá k sobě nějaký umírající účastník autonehody. A jakožto starosta města ti dávám povolení, že můžeš projet na červené světlo, můžeš dělat cokoliv, jen klidně si to dělej.“ Jak by mne potom mohl zavřít nějaký důstojník s dvěma hvězdičkami za nedovolenou jízdu rychlostí čtyřiceti mil za hodinu v třicetikilometrové zóně? On by to nemohl udělat. Nemohu tedy porušit limity rychlosti jízdy v tom městě, a proč? Protože jsem nad těmito zákony rychlosti. Amen! Doufám, že jste tomu porozuměli.

¹³⁶ A když jsme mrtví a Bůh uznal naše pokání, On uznal náš křest, uznal krev svého vlastního Syna, která byla přijata vírou, On uznal své Předzvědení, věděl, že to dosáhnou, a On mne v Kristu uznal, jakožto mrtvého... a Kristus umřel místo mne, když byl zabit před založením světa. Moje jméno, jako křesťana, bylo vloženo do Jeho knihy. Haleluja! Kristus svou smrtí umřel mou smrtí. Kristus je moje oběť. Bůh mi více nemůže připočíst hřích. On mi dal pečeť Ducha svatého jakožto svědectví toho, že jsem přešel ze smrti do života. Aj! To je ono.

¹³⁷ Potom ti, kteří se narodili z Boha, nehřeší, neboť nemohou hřešit. Ve Starém Zákoně se každoročně konala připomínka hříchu. Ale Kristus jednou obětí navždy dokonalými učinil modlitebníky. „Proto, že by již neměli žádného svědomí z hříchů ti... (Židům 10, 2) ... proto, že by již neměli žádného svědomí z hříchů ti, kteříž obětují, jsouce jednou očištěni.“ Vezměte tedy ty lidi, kteří v kostele pobíhají a poskakují, a křičí, a mluví v jazycích, a chovají se jako křesťané, a vyběhnou ven, a v příštím roce, týdně, přijdou znovu. Oni od počátku nikam nedošli.

Oni to jen napodobují, neboť Bible praví, že Duch svatý nás pečeti v Kristu do dne vykoupení. Haleluja! A právě to mi dává jistotu odpočinutí, neboť Bůh to zaslíbil.

¹³⁸ Není více hříchu. Otázka hříchu byla vyřešena. Z toho důvodu hřích připadá křesťanu tak ošklivý. Proto žena v šortkách připadá křesťanu tak ošklivá. Proto tedy vulgarita, oplzlé věci, kouření, pití, hazardní hry, necenzurované programy v televizi, všechny tyto nesmysly mu připadají hnusné. Proč? Jste z jiného království. Narodili jste se do Božího království a jste zapečetěni Duchem svatým ke dni vašeho vykoupení.

¹³⁹ Kdo je z Boha zrozený, nehřeší, neboť nemůže hřešit. Semeno Boží zůstává v něm a nemůže hřešit. Dokud je v tobě Duch svatý, odstraňuje z tebe veškerý hřích. Amen! Nemůžeš hřešit, není v tobě potom touha.

Mohli bychom tomu věnovat hodně času, ale pospíchejme. Jinak, obávám se, bychom nedospěli ke konci.

OTÁZKA:

Proč církve, které křtí ve jméno Otce a Syna a Ducha svatého, a které dovolují ženám kázat, mají tolik moci a autority?

¹⁴⁰ Inu, to je choulostivá otázka. Víím, že mluvím k lidem, kteří na to mají jiný názor než my, ale jako křesťan musím to říci. Nemáme v Písmu biblické autority pro vodní křest ve jméno Otce a Syna a Ducha svatého. Žádná osoba v Bibli nebyla nikdy pokřtěna ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého. To je katolická tradice, vyučována od šestého století.

¹⁴¹ S pokropením se v Bibli nikde nesetkáme, s pokropením nebo poléváním lidí, pouze s ponořením. Chcete-li to vědět, mám na to [důkazy] jak v řečtině tak hebrejštině.

¹⁴² A v den Letnic Petr nařídil, že lidé musí činit pokání a být pokřtěni ve jméno Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů. A Otec, Syn, Duch svatý, to nejsou jména. Otec, Syn, Duch svatý... Matouš 28, 19: „Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno,“ nikoliv jména, nýbrž jméno, jednotné číslo... nikoliv ve jméno Otce, jméno Syna, jméno Ducha svatého, ale ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého. Otec není jméno, Syn není jméno, Duch svatý není jméno. To jsou pouze tituly, které ke jménu patří.

143 Deset dnů později Petr řekl: „Pokání činite, a pokřti se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista.“ Otec, Syn, Duch svatý, vidíte jak tato extrémní trojiční idea... vidíte, oni se z toho snaží udělat tři Bohy. Neexistují žádní tři Bohové. Rád bych vám to přečetl z originální řečtiny. Jediný způsob křtu v Ježíšově jménu byl ten, praví to Bible v řeckém originálu, předpokládal uznání, že On byl Bohem.

144 Otec, Syn, Duch svatý, to jsou tři Boží úřady. On byl Otcem, On byl Synem, On je Duchem svatým. To jsou tři úřady, nebo tři způsoby konání: otcovství, synovství, a konání Ducha svatého. Ale Otec, Syn, Duch svatý mají jedno jméno, Pán Ježíš Kristus.

145 Každá osoba, která od té doby byla pokřtěna, udělala tak ve jménu Ježíše Krista, a bylo shledáno, že někteří byli pokřtěni bez žádného jména, a celá původní řečtina a rovněž hebrejština praví, že křest v Ježíšově jménu je na odpuštění hříchů, zároveň řečtina i hebrejština. Odpustit znamená „prominout“, samozřejmě. Jestliže něco odpustím, pak je to odstraněno. Odpuštění je „odstranění“.

146 Ale v Bibli nemáme místo... když jednou cestoval apoštol Pavel, našel některé baptistické bratry, Skutky 19. Oni prožívali nádherný čas, oni křičeli, radovali se, kázali, jásali v tom táboru.

147 V 8. kapitole tyto lidi navštívili Akvila s Priscilou, Apolos. To byli baptisti. A když k nim přišel Pavel, řekl jim: „Přijali jste Ducha svatého, uvěřivše?“

A oni odvětili: „Aniž jsme slyšali, jestli Duch svatý.“

148 On řekl: „Jak tedy pokřtěni jste?“ Víím, že v Bibli krále Jakuba je psáno „načež“, v originálu je psáno „jak.“

„Jak jste byli pokřtěni?“

149 Oni řekli: „Byli jsme pokřtěni mužem, který pokřtil Ježíše, Janem.“ Pavel řekl: „To už více nebude fungovat. Musíte být pokřtěni znovu.“ A když to uslyšeli, vstoupili do vody a byli znovu pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. Pavel potom na ně vložil ruce a sestoupil na ně Duch svatý. Inu, pokud se zde praví Otec, Syn, Duch svatý a tam Pán Ježíš Kristus, nelze trefit do dvou terčů najednou. Musí to být ten správný.

150 Tedy, Matouš 28,19, to je poslední kapitola a poslední verš Matouše. Když čtete nějaký milostný příběh, a tam stojí: „Potom Jan a Marie žili šťastně,“ kdo je Jan a Marie? Vrať se tedy na počátek knihy a zjistíš, kdo oni jsou. Zjistíš, kdo je ten Jan a Marie, kteří potom

šťastně žili. A jestliže Ježíš řekl: „křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého,“ a Otec není jménem, Syn není jménem, Duch svatý není jménem, o kom on tedy mluví? Kdo je Otec, Syn, Duch svatý. Vraťte se na počátek toho a čtěte. Budu citovat po rodokmenu Ježíše Krista, první kapitolu 18. verš:

Narození Ježíše Krista se událo takto:

Sledujte nyní pozorně. Tento sloup nazveme Otcem, tuto kazatelnu Synem, to je Duch svatý. Inu, kdo je Otcem Ježíše Krista? Bůh. Souhlasíte s tím? Bůh je Otcem Ježíše Krista. To je tedy Bůh, Otec. To je Bůh, Syn. To je Bůh, Duch svatý.

Narození Ježíše Krista se událo takto: **(Matouš 1: 18)** Když byla jeho matka Marie zasnoubena Josefovi, ještě než se sešli, ukázalo se, že je těhotná... (Shromáždění praví „z Ducha svatého!“)

Myslel jsem si, že Jeho Otcem byl Bůh, myslel jsem si, že On řekl, že Bůh byl Jeho Otcem. Jak tedy oba, Bůh a Duch svatý, mohou být Jeho Otcem, jestliže to jsou dva různí lidé, dvě různé bytosti, osobnosti, jakkoli byste to nazvali? To potom musí být jedna a tatáž osoba, jinak by měl dva duchovní tatíky.

... Narození Ježíše Krista se událo takto: Když byla jeho matka Marie zasnoubena Josefovi, ještě než se sešli, ukázalo se, že je těhotná z Ducha Svatého. (nikoliv Boha, Otce, nýbrž) z Ducha svatého.

Toto všechno se stalo, aby se naplnilo to, co Pán promluvil skrze proroka, který řekl:

„Hle, panna bude těhotná a porodí syna a dají mu jméno Emmanuel,“ které se překládá: Bůh s námi.

¹⁵¹ Jak tedy bylo nazváno jeho jméno? Ježíš. V pořádku. Otec, Syn, Duch svatý. Tedy, Otec a Duch svatý to je jeden a tentýž Duch. Co je Duch? To je Duch Boží. A když se to stalo, On na Něj sestoupil při křtu a přebýval v Něm: „Tentot jest ten můj milý Syn, v němž se mi dobře zalíbilo [ang.: přebývat]. On sestoupil a přebýval v Ježíši a učinil Jej Emanuelelem na zemi.“ A tak, jaké bylo jméno Otce, Syna a Ducha svatého? [shromáždění praví „Ježíš Kristus!“] Samozřejmě.

¹⁵² Tak tedy, Petr měl stejné zjevení. Učíme se tedy nastavit hledí. Strefujeme se do desítky. Přesvědčme se, zda učedníci stříleli stejným způsobem. Pokaždé když se sešli, pokaždé když tam je zmínka o křtu, lidé museli být pokřtěni ve jménu Ježíše Krista, neboť On řekl: „Neboť

není jiného jména pod nebem daného lidem, skrze kteréž bychom mohli spaseni býti.“ Je to tedy falešná, ďáblova koncepce, a pro takovou věc zde není žádný podklad v Písmu. Tak je to.

¹⁵³ A nyní, doufám, že vás tím neraním, ale to je pravdivé, vidíte. To je pravdivé, bratře. Nemůžeš způsobit... nemůžeš trefit jednou pomocí Otce, Syna a Ducha svatého, a jindy pomocí Ježíše, vždyť přece nikdo nikdy nebyl pokřtěn ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Každá osoba v Bibli byla pokřtěna ve jménu Ježíše, a ti, kteří tak pokřtěni nebyli, předtím než mohli obdržet Ducha svatého, museli být pokřtěni znovu. Mohli jednat tak, jako kdyby měli spoustu moci. Ale musíte se držet konečného Božího plánu. To je skutečná pravda. V pořádku.

¹⁵⁴ „Otec, Syn, Duch svatý to je nesprávné.“ Každý ví, že když je žena kazatelkou, pak je to špatné. Měli byste to dobře vědět! Přál bych si mít dost času a přečíst vám z řečtiny co tam stojí. Tam je totiž řečeno: „Pakli se chtějí čemu naučiti, doma mužů svých nechať se ptají. Nebo mrzká a hanebná věc jest ženám mluvit v shromáždění.“ Řečtina praví, že... mýnil jsem hebrejštinu. „Jakž i zákon praví, nechť mlčí se vši poddanosti pastorovi, neboť je hříšné a mrzké pro ženu mluvit ve shromáždění.“ Aj, každý by to měl vědět. A nyní... napříč celým Písmem, u Timotea a v jiných Písmech, poznamenal jsem si to. V pořádku.

¹⁵⁵ Tedy, odkud pramení jejich moc? Říkáš: „Co to působí?“ Hleď, bratře, dovol mi, že se tě zeptám, nebo sestro, kdokoliv jsi ty, který jsi postavil tuto otázku, podívej. Jedny z nejmocnějších shromáždění jsem viděl u Mohamedánů, křičeli, skákali, tasili nože a propichovali jiným srdce, takto, a polévali vodou záda, vodu, která skrz to protékala, chodili bosí po ohni, a tak dále, leželi na lůžkách z hrotů, a vzali meč a prokláli hrdlo skrze ústa, takto, a po vytažení byl celý potřísněn krví, a všechno možné. Nemluvte mi o takových věcech. To není pravda, tohle není žádný důkaz [pravosti]. Ježíš řekl... dovolte mi to místo přečíst, mám je poznamenaná zde pro vás. Matouš 7, 21-23: „Mnozí mi dějí v onen den... ne každý, kdož mi říká: Pane, Pane, vejde do království nebeského, ale ten, kdož činí vůli Otce mého, kterýž v nebesích jest. Mnozí mi dějí v onen den: Pane, zdaliž jsme ve jménu tvém nekázali, a ve jménu tvém ďáblů nevymítali, a neprorokovali, a v tvém jménu všech těchto věcí nečinili? A tehdy jim vyznám, odejděte ode mne, činitelé nepravosti, nikdy jsem vás neznal.“ Vidíte?

¹⁵⁶ A proto nikoliv... vidíte, pravda může přijít pouze z jednoho místa, bratře. Ne, neříkám, že někteří lidé, kteří křtí ve jménu Ježíše

Krista, že někteří přijdou do pekla. Toto neříkám. Bůh je soudcem, nechť učiní co je mu libo, ale není zde v Písmech legální místo, které by kohokoliv opravňovalo křtít ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého.

¹⁵⁷ Pavel nařídil všem, kteří byli pokřtěni jakýmkoliv jiným způsobem, než ve jméno Ježíš, aby přišli a dali se pokřtít znovu ve jméno Ježíše, a řekl: „Ale bychom pak i my neb anděl s nebe kázal vám jiné učení (Galatským 1, 8) mimo to, což jsme vám kázali, prokletý buď.“ A Pavel řekl: „Jakož jsme prvé pověděli, a ještě znovu pravím: Jestliže by vám kdo [jiné] evangelium kázal mimo to, kteréž jste přijali, prokletý buď.“

¹⁵⁸ Tedy, to nemůže... nemůže trefit do terče zde a do terče tam. „Otec, Syn, Duch svatý,“ praví, „nechme je tak, oni jsou v pořádku!“ A ve jménu Ježíš, „nechme je na pokoji, oni jsou v pořádku.“ Musí být přece něco takového, co provede ten správný úder. Bůh není přece Bohem zmatku.

¹⁵⁹ Můžete projít celou Bibli, vším, čím chcete, a zjistíte, že toto je falešný křest. Vraťte se do historie, do šestého století, kdy veliký Agtobus, tuším, že byl to on, který křtil, nebo jeden z... nemohu říci, že to byl Agtobus, zapomněl jsem jeho jméno, toho který křtil... Chcete-li nahlédnout do přednicejských otců přednicejských shromáždění, 325 po Kristu, kde oni ještě křtili ve jménu Ježíše Krista. A když katolická církev přišla k síle, pak vyzdvihla jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Předtím nebyl nikdo pokřtěn ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého. To je katolická tradice.

¹⁶⁰ A Luther si toho hodně ponechal. A Wesley si ponechal celý ten zbytek, a tak my se k tomu dále vracíme. A v katolickém katechismu, který se jmenuje Víra našich otců, myslím si, že to je na stránce 144, se praví: „Bude nějaký protestant spasen?“ Praví: „Snad někteří ano. Oni tvrdí, že žijí podle Bible, ale nadále se drží katolického učení.“ Praví: „Bible, prvotní katolíci křtili ve jméno Otce... ve jménu Ježíše Krista, ale my jsme snali z toho posvátnost a umístili na Otci, Synu a Duchu Svatém a protestanti to uznali.“ Praví: „Snad někteří z nich budou spaseni.“ Nikoliv díky tomu! V pořádku.

OTÁZKA:

Existuje více než jeden svět?

¹⁶¹ Ano, jsou světy a světy, Židům v 1. kapitole, 2. verš a Židům 11. kapitola a 3. verš. Existují tedy světy světů. Bůh stvořil světy, s-v-ě-t-y světů.

OTÁZKA:**Jest více než jedno nebe?**

¹⁶² Ano. V 2. Korintským 12,3 Pavel praví, že jistý muž byl vytržen do třetího nebe. A znovu ve Zjevení, a tak dále, a je toho více. Musím už pospíchat, neboť už minul čas na to, abych ukončil. Bude to v pořádku, pokud ten zbytek jednoduše přečtu (v pořádku) a budu jen komentovat?

OTÁZKA:**Půjde dítě v Kristu do vytržení?**

¹⁶³ Absolutně, pokud je to dítě znovuzrozeno. Nezáleží na tom, jak je malé, ono půjde nahoru, vidíte.

OTÁZKA:**Proč se mi zjevil Kristus, když jsem se chystal přijmout svátost?**

¹⁶⁴ Dobrá, není pochyb o tom, že tvoje srdce bylo čisté a přistupoval jsi za tím účelem k Bohu s posvátností, a proto se ti zjevil. Vid', to jediný důvod, který znám. Nemohu k tomu nic víc říci.

OTÁZKA:**Pokud jsme byli spaseni před založ... (Ó, ó. Nezastavíme se snad zde?) Pokud jsme byli spaseni před založením světa - je to tak?**

¹⁶⁵ Ano, přátelé! Zjevení 13,8 praví, že jste byli spaseni a vaše jména byla napsána do Beránkovy knihy života ještě předtím, než byl stvořen svět. A Efezským 1, 4. a 5.... Dovolte mi to přečíst, to nám nezabere více než jednu minutu, a budete se moci přesvědčit, že to co vám cituji... v pořádku, zde to máme, přečtěme si to.

Požehnaný buď Bůh a Otec... (*Efezským 1. kapitola, 3. verš*) -

Požehnaný buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu,

poněvadž... (poslyšte!) ... poněvadž nás v něm vyvolil před založením světa, abychom před jeho tváří... (A Kristus umřel za nás, jistě.)

Podle zalíbení své vůle nás předurčil k přijetí za

své syny skrze Ježíše Krista

¹⁶⁶ Nyní kniha Zjevení... mám to zde, dovoďte se mi s tím rychle vypořádat, abyste viděli, že to není pouze nějaký citát. Chci to citovat. Zjevení 13, 8, rychle naslouchejte.

Budou se jí klanět všichni, kdo bydlí na zemi, jejichž jména - každý, jehož jméno není od založení světa zapsáno v knize života zabitého Beránka. (to se událo tehdy, v pořádku.)

OTÁZKA:

Byli jsme tehdy duchové?

¹⁶⁷ Nikoliv, nebyli jsme vůbec ničím, byli jsme jenom v Božím úmyslu. A on to vyřkl a zhmotnil. Ježíš byl zabitý před... kolik z vás ví, že Bible učí, že Ježíš Kristus byl zabitý před založením světa. Proč? Bůh to vyřkl, a když to řekl, pak to bylo stejně tak dobré, jako by to už bylo ukončeno. A když On spatřil mne, když spatřil tebe před založením světa, byli jsme pouze obrazně v jeho úmyslu. A potom, když jsme přišli na svět, byli jsme mužem i ženou zároveň, mužským i ženským pohlavím. A on oddělil ženského ducha od mužského, a učinil z toho ženu, a toho mužského ducha ponechal v muži.

¹⁶⁸ Když tedy spatříš ženu jednající jako muže, pak něco není v pořádku. Když spatříš muže jednajícího jako bábovka, zženštile, pak něco není v pořádku.

¹⁶⁹ A On vzal žebro z mužského boku a učinil mu pomoc, a tak ti dva jsou jedno.

¹⁷⁰ Ale před založením světa naše jména... když byl Beránek zabitý, naše jména byla vložena do knihy, když nás předzvěděl ve svém vlastním úmyslu, a předurčil nás skrze své předzvědění před založením světa. Ó, bratře, copak to nepohne shromážděním z křesel a nepodnítí k tomu, abychom litali uličkami? Pomyslete na to. Vy, jež jste znovuzrozeni, před založením světa Bůh vložil vaše jména do Beránkovy knihy života. Kristus umřel a poslal sem Ducha svatého, aby tě povolal do věčného života. Ty jsi ho přijal, On tě zapečetil. A tak se tam nacházíš do dne tvého vykoupení. Haleluja!

¹⁷¹ Pak můžeme hovořit o tom co to je výdrž. To není to, co držíš ty, to je to, co drží On. To není to, cos vykonal ty, to je to, co vykonal On. To nevězí v tom: „Přestal jsem kouřit, přestal jsem lhát, přestal jsem krást,“ to vězí v tom, že On umřel za mne. A vzal ze mne mého

ducha a obrátil mne na nové stvoření. Nyní následující otázka, která je... rychle, abychom to stihli.

OTÁZKA:

Jaký je rozdíl mezi tělem, duší a duchem?

¹⁷² Tělo je maso, na které hledíš, a které musí shnít. Narodilo se následkem pohlavní žádosti otce a matky. Ono musí zetlít. Není k ničemu. A proto v novém narození, ve vzkříšení, kdy budeš znovu narozen v novém těle, projeví se Boží stvořitelská moc, která promluví stejným způsobem, jak promluvil On k Adamovi a zplodil jej.

OTÁZKA:

Můžeš prosím objasnit svou teorii, že Eva počala Kaina z ďábla?

¹⁷³ Nikdy jsem to neřekl, řekl jsem, že Eva počala Kaina z hada. V 1. Mojžíšova 4, jednou... první verš hovoří jasně, že Adam poznal svou manželku Evu a ona počala, a porodila Kaina, a řekla: „Obdržela jsem muže od Hospodina.“ Samozřejmě! Veškerý život pochází od Boha. John Dillinger pochází od Boha. Adolf Hitler pochází od Boha. Každý... George Whitefield pochází od Boha, stejně tak jako Bob Ingersol. Každá osoba pochází od Boha.

¹⁷⁴ Ale řekl jsem, co následuje... a přál bych si, aby to někdo vytrhnul. Bible praví, že On umístí (1. Mojžíšova 3:8) ... když byla postavena otázka kdy vlastně Eva... co se s ní stalo, ona se setkala s hadem... had, to nebyl dnešní had, on byl zvířetem, nejchytřejším ze všech polních zvířat. Nebylo nic...

¹⁷⁵ Dnešní věda hledá kosti nějakého zvířete, které bude spojnicí mezi člověkem a opicí. Nejbližším druhem, který mají, je šimpanz. Ale nemohou najít takové kosti. Nikdy nenajdou, neboť to byl had. To je zjevení od Boha.

¹⁷⁶ Dávejte pozor! Had byl jako předhistorický člověk, něčím hned po Bohu... nebo hned po člověku. Nic jiného. Pokud by náhodou nějaké zvíře... pokud by se ho zmocnil satan, to semeno by se nezkrížilo s ženským. Není možné zkrřížit lidské semeno s jakýmkoliv zvířecím semenem. To by nefungovalo. Ale to zvíře, jeho semeno se zkrřížuje úplně... ono vymře. Bůh ho proměnil v hada. Ale pamatujte, když...

Řekl: „Kde ses schoval? Proč ses přikryl fíkovým listím?“

Potom začali házet odpovědnost na druhého, jak na vojně. „Dobrá,“

řekl Adam, „svedla mne žena, kterou jsi mi dal, abych to ovoce ochutnal.“

177 A žena řekla: „Svedl mne had.“ Tak tedy, co znamená slovo svést? „On mne svedl.“

178 A Bůh řekl: „Nad to, nepřátelství položím mezi tebou a mezi ženou, i mezi semenem jejím a semenem hada.“ Semeno! Had měl skutečné semeno, a ono přešlo skrze Kaina. Od Kaina pocházejí všichni chytří, vzdělaní lidé. Až do potopy. A za ním přichází Abel, který byl zabitý, a na jeho místo byl vzburzen Set, aby znázornil Ježíšovou smrt, pohřeb a vzkříšení. A od něj pocházejí pokorní lidé, pastýři a tak dále, bohabojní lidé. A Ježíš řekl, že synové tohoto světa opatrnější, chytřejší jsou, než synové království v svých věcech. Tak je to!

179 Nemůžeme se jim vyrovnat. Nepokoušejte se jim vyrovnat. Pokořte se před Bohem. Nebudte žádostiví moudrosti a vědění. Budte žádostiví znát Ježíše, pouze Jej, neboť tam leží dnes semeno hada. A díky vědě se lidé zvelebují, ti chytří, vzdělaní mužové, a ti význační vědci patří do jejich církví. Ale já bych raději dal přednost muži, co se týče příslušenství v mém shromáždění, který zná Boha, i kdyby neznal A-B-C (jistě!) pokud by jen byl semenem Kristovým.

180 Semeno ženy, semeno ženy, kterým je Kristus. Marie porodila Krista. A semeno hada, kterým byl Kain, sestoupilo do Jidáše Iškariotského. A tak tam byli spolu inkarnovaný Ježíš a Jidáš, Bůh a ďábel. Na Golgotském kříži umírali čtyři lidé. Po každé straně Ježíše byl lotr a Jidáš se oběsil na palmovém fikovníku, což byl rovněž kříž, neboť: „Zlořečený jest každý, kdo visí na dřevě.“

Byl tam jeden lotr, který řekl: „Jsi-li Synem Božím, sejmi nás z kříže.“

181 Ten druhý řekl: „Pane, my jsme byli odsouzeni spravedlivě, Ty ses nedopustil ničeho. Vzpomeň si na mne, když přijdeš do svého království.“

Ježíš řekl: „Dnes budeš se mnou v ráji.“

182 Byl tam tedy Ježíš, kazatel evangelia, kázal na kříži. Byl tam satan, který se vracel do pekla, vzal s sebou semeno hada, toho nevěřícího. Byl tam Bůh, vracející se do nebe, který vzal s sebou kajícího se hříšníka, semeno ženy, jistě!

183 To nebylo ďáblovo semeno, to bylo semeno hada. A had semeno měl, Bible praví, že měl semeno. A ono existuje ještě dnes, semeno hada, stejně tak...

Nyní se můžete ohledně toho zeptat dál. Pokud bychom měli na to čas, mám pro vás všechna slova a...

OTÁZKA:

**Můžeš prosím vysvětlit, co je míněno tím:
„Nehřeší“ z 1. Janovy 5, 18?**

Aj, jsem přesvědčen, že jsme zrovna u toho. Snad... rychle si to nalistujme. Snad si Pán přeje, abych to přečetl. V pořádku, 1. Janova,

Víme, že každý, kdož se narodil z Boha, nehřeší...

¹⁸⁴ Samozřejmě že ne! Zrovna jsme se tím zabývali. On nemůže hřešit, on se narodil z Boha. „Nehřeší,“ nemůže hřešit, to semeno zůstává v něm. Další místo Písma, které se na to vztahuje, by bylo Římanům 4,8., 4. a 5-8., kde Bůh... David před léty řekl: „Blahoslavený muž, kterémuž Pán nepočítá hříchu, (vidíte), neboť takový nehřeší.“

Inu, máme ještě jednu, a to bude všechno. Podívejme se!

OTÁZKA:

**Bratře Bille, jaký je rozdíl mezi smilstvem
a cizoložstvím, Matouš 19,9.**

¹⁸⁵ Ježíš řekl u Matouše 19,9: „Proto vám říkám, že kdokoli by propustil svou manželku z jiného důvodu než kvůli smilstvu a vzal si jinou, cizoloží.“ Tedy rozdíl mezi smilstvem a cizoložstvím, to slovo může být použito tak i tak. Ale abychom jasně pochopili, o čem on zde mluvil, totiž... žena, která není vdaná, nemůže se dopustit cizoložství, neboť nemá muže, vůči kterému by mohla cizoložit. Z její strany to je nečistota. Musí to vyznat svému muži, pokud se takové věci dopustila, předtím, než se vdá. A pokud to neučiní, a její manžel to zjistí později, má právo ji odvrhnout, neboť ona složila falešný slib. Neboť Bible praví: „Budiž vám...“ nebo rituál praví: „Budiž vám uvedeno ve známost (tak to zní v mém [rituálu]), pokud nějaký pár bude spojen jinak, než to dovoluje Slovo Boží, jejich manželství není zákonné. Požadují tedy a zavazují vás oba, neboť v soudný den, kdy tajemství všech srdcí budou odhalena, budete muset vydat počet, zda někdo z vás ví o nějaké překážce, kvůli které nemůžete být zákonně spojeni spolu, a vyznejte to nyní.“ Tak je to.

¹⁸⁶ A tak smilstvem je to, když dívka žije nečistým životem, to je smilstvo, neboť ona nemá muže. Ale když je vdaná a bude takto žít, pak se dopouští vůči svému manželu cizoložství.

187 Nedávno přišla ke mně jistá žena a řekla: „Ó, to všechno jsem už vyznala.“ Byla nervózní a zhroutila se, a řekla: „Vyznala jsem to všechno Bohu.“

188 Řekl jsem: „Musíš to vyznat svému muži. Nedopustila ses cizoložství vůči Bohu, nýbrž vůči svému manželu.“ Tak je to.

189 A když se muž ožení s ženou, a ona žila nečistým životem předtím, než se vzali, a potom k němu přijde, i když už dlouho žili spolu, přijde k němu a řekne mu: „Miláčku, chci ti něco říci. Chodila jsem za jiným mužem, nikdy jsem ti to neřekla.“ Ježíš praví, že on má právo ji odvrhnout a oženit se s jinou, neboť tito nebyli oddaní od počátku, neboť ona jej falešně obelstila.

Máme zde nyní další věc... děkuji.

OTÁZKA:

Prosím, objasni 1. Janova 5,16.

1. Janova 5, máme to přímo zde.

Kdyby někdo viděl svého bratra, jak hřeší hříchem, který není k smrti, ať se modlí a Bůh mu dá život, totiž těm, kdo nehřeší k smrti. Je hřích k smrti a neříkám, aby se modlil za ten.

190 V pořádku. Vraťme se tedy rychle k tomu tématu, to je poslední otázka. Otevřeme Marka, a to nám vysvětlí, čím je ten smrtelný hřích. Jestli hřích k smrti; ne za ten hřích, pravím, aby se modlil. Kolik z vás ví, že existuje hřích k smrti? Za to se ani nemáme modlit. Marek, 3. kapitola Marka. A potom až nalezneme 3. kapitolu Marka, závěrem si rychle přečteme tento úsek Písma. Jdeme tedy do 3, 22.

Zákoníci, kteří přišli z Jeruzaléma, pak říkali, že má Belzebula... (viděli, jak On odhaluje lidské myšlenky) ... a že vymítá démony skrze knížete démonů.

A tak je zavolal a mluvil k nim v podobenstvích: „Jak může satan vymítat satana?“ (Tedy, jestliže ďábel může uzdravit nemocné, jak to potom může učinit On?) „...Jak může satan vymítat satana?“

Pokud se království rozdělí samo proti sobě, nemůže to království obstát.

Také když se dům rozdělí sám proti sobě, nemůže ten dům obstát.

Jestliže tedy satan povstal sám proti sobě a je rozdělen, nemůže obstát, ale je s ním konec.

Nikdo však nemůže přijít do domu siláka a uloupit jeho majetek, pokud toho siláka nejdříve nespoutá. Teprve tehdy vyloupí jeho dům.“

Jak by se mohl dostat dovnitř, do jejich srdcí a dozvědět... vidíte? Pokud by to nebylo od Boha?

„Amen, říkám vám, že všechny hříchy budou lidským synům odpuštěny, i rouhání, jakkoli by se rouhali.

Ale kdokoli by se rouhal proti Duchu Svatému, tomu nebude odpuštěno na věky, ale propadl věčnému odsouzení.“

Říkali totiž (proč to On řekl?) Říkali totiž o něm: „Má nečistého ducha.“

¹⁹¹ Nazývat Ducha Božího konajícího v Kristu tyto zázraky, oni pravili, že to je dábelický duch, který to koná, Ježíš řekl, že to je neprominutelný hřích. A když spatříte člověka... modlete... nemodlete se za něj, pokud se ten posmívá Duchu svatému, je zde dokonce zákaz se za takového modlit. Chápete to? Neboť jest hřích k smrti. Jest pouze jeden hřích. Ježíš řekl, že každý druh hříchu bude synům lidským odpuštěn, vyjma rouhání se Duchu svatému, kteréž odpuštěno nebude.

¹⁹² Lidé tedy praví: „Dobrá, rouhání se Duchu svatému...“ Co je to rouhání? Znamená to „mluvit o, zesměšňovat, posmívat se, rouhati se.“ V pořádku!

¹⁹³ Proč se mu rouhali? Říkali, že Duch svatý, který jest v něm, a který působí, že činí tyto skutky a koná věci, které koná, oni pravili že:... „je posedlý Belzebubem, ďáblem. A že to je ďábel, hadač, který v něm působí, že toto činí. A spatření tajemství lidských srdcí, jak řekl Filipovi, že věděl, kde se nacházel předtím, než přišel do toho shromáždění, a vyhánění ďáblů, a konání těchto věcí, že to vše činí skrze Belzebuba, kterýž je ďáblem.“ A Ježíš řekl, že tento hřích nebude nikdy odpuštěn, a tak je to neprominutelný hřích, za který se nemáme ani modlit. On nemůže být nikdy odpuštěn. Ať muž nebo žena, kdo se toho dopustí, se navěky zprošťuje Boží přítomnosti, navěky, jednou

provždy, není odpuštění.

Milujete Jej?

*Miluji Jej,
miluji Jej,
neb On dřív miloval mne a vykoupil spasení mé
na Golgotě.*

¹⁹⁴ Poslyšte, byli jste opravdu skvělí, a i když to bylo tvrdé a trvalo to dlouho. Seděli jste v modlitebně od 7,30 - 8,30 - 9,30 - dvě a půl hodiny jste seděli v této horké modlitebně. Neudělali jste to jen tak pro nic za nic. A domnívám se, že to bylo 98 nebo 99 procent lidí, kteří do svých sedadel přilnuli po celou dobu. Chci říci toto: Jeffersonville, mám takovýto pocit: ty ses prohřešilo proti svému dni milosti. Věřím tomu. Věřím, že celé Spojené státy to učinily, ale někteří z mých nejvěrnějších přátel na světě jsou zrovna odsud, z Jeffersonville. Jsou zde takoví lidé, kteří by za mne obětovali život.

¹⁹⁵ Inu, v takovém vedru, a v našich branách jsou přichozi, řeknete mi, že člověk může takto sedět jen tak za nic a pro nic?, jen aby naslouchal nějaké osobě, která bude hovořit třeba o Písmech, která stejně chápe jinak, než jsem je objasnil. Ale oni byli dost uctiví a zbožní, aby to vyseděli a naslouchali tomu. Žijte tedy dlouho. A když hvězdy se obrátí v prach, žijte dál v Kristu Ježíši. Nechť Bůh uspokojí všechno, co je vám zapotřebí. Nechť vám dá touhu vašeho srdce. Pokud věříte, že jsem Jeho služebníkem, a věříte, že moje modlitby jsou pro vás prospěšné, nechť nebeský Bůh, který vzbudil svého Syna Ježíše Krista, aby se stal slitováním za naše hříchy, který umřel místo nás, nechť Ten, kterýž jest Všemohoucí, a kterýž jest všudypřítomný i zde v této budově nyní, nechť On splní žádost vašich srdcí. Toť má upřímná modlitba za všechny vás a každého jednotlivě. A v té zemi, kde vás slunce nikdy neopálí tak, aby vás ožehlo, tam kde nikdy nebudou vanout horké větry, doufám, že tam budu moci milióny let se s každým z vás posadit, v tom Božím království, a pohovořit si o těch věčných věcech, o tomto večeru, jak jsme spolu zde seděli. Míním to v upřímnosti celým svým srdcem. Modlím se, aby to Bůh dopřál jednomu každému z vás.

¹⁹⁶ Nechť Jeho milost zůstává s vámi. Nechť vás uzdraví z vašich nemocí. Nechť vám udělí křtu Duchem svatým. A pravím nyní bez sebemenší... pokud jsem řekl něco, co vás urazilo, ohledně toho, co

jsem řekl o semenu hada, křtu ve jménu Ježíše, kteréž to věci...

197 Někdo namítá: „Bratr Branham je jednotář.“ Nikoliv, nejsem jednotář. Nevěřím, že by Ježíš mohl být svým vlastním Otcem. Věřím, že Ježíš měl Otce, a tím byl Bůh. Ale Bůh přebýval v tom tělesném stánku, který se jmenuje Ježíš a On byl Emanuelem, Bohem s námi. A kromě tohoto Boha není žádného Boha. On je Otcem, Synem a Duchem svatým. A jméno Otce, Syna a Ducha svatého... Otec - Pán; Syn - Ježíš; Duch svatý - Logos, Duch Boží. Otec, Syn, Duch svatý, Pán Ježíš Kristus, toť On. A v Něm přebývá celá plnost Božství tělesně.

198 Věřím tomu bez stínu pochybnosti, miluji vás, a nezáleží mi na tom, zda zůstanete pokřtěni ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého, zda jste byli pokřtěni, polití, zda v tom chcete setrvat, modlím se k Bohu celou svou duší a tělem, abychom se setkali, ty a já, v království Božím, a pokud si Bůh přeje, pokud se mýlím, aby to u mne přehlédl, a pokud se mýlíte vy, nechť to přehlédne u vás. Ale na základě mého přesvědčení o Písmu a snaze trefit do terče od 1. Mojžíšova do Zjevení, nařizuji vám, abyste se dali znovu pokřtít ve jménu Ježíše Krista, pokud jste tak neučinili.

199 A pokud jste nepřijali Ducha svatého, a váš život nepocituje tuto sladkost, nehledě na to, že mluvíte v jazycích, že jste křičeli, poskakovali, že jste kladli ruce na nemocné a ti se uzdravili, že jste činili zázraky a znamení, pokud ale nenesete ovoce Ducha, jakožto lásku, radost, pokoj, trpělivost, dobrotu, tichost, jemnost, trpělivost, víru a všechny tyto ostatní věci ve svém nitru, nařizuji vám a nabádám vás ve jménu Ježíše Krista, abyste se nepřestali modlit, dokud na vás nesestoupí Duch svatý! Nezáleží na tom, kolik jsi mluvil v jazycích, kolik jsi křičel, jak dlouho jsi byl členem zdejší církve, pokud jsi sem patřil, to vše co jsi učinil, to nijak nesouvisí s tím, dokud Kristus, Duch svatý, nezaujme své místo ve tvém srdci, a ty umřeš věcem tohoto světa, a budeš oživen pro Krista.

200 Bůh vám žehnej, toť moje modlitba. Povstaňme na naše nohy. Ó, toto je skvělé shromáždění. Byli jste opravdu skvělí, nejsem s to vás takto opustit ve stoje.

Malá Edit tam vzadu má narozeniny. Edit, mohu spočítat... chci poprosit bratra Neville, aby to kvůli tobě provedl. Chceme se dozvědět kolik let má tato mladá dáma. Osmatřicet let. Bůh ti žehnej. Davide, podej... mínil jsem Teddy, podej nám tón písně: „Šťastné narozeniny tobě,“ v pořádku, pokud si přeješ.

Šťastné narozeniny tobě, šťastné narozeniny tobě, šťastné narozeniny, sestře Edith, Šťastné narozeniny tobě.

Nyní celé shromáždění spolu dohromady. „Nikdy nezestárni.“ Tak do toho, všichni spolu.

*Nikdy nezestárni, nikdy nezestárni, v zemi, kde nikdy nezestárneme; Nikdy nezestárni, nikdy nezestárni, v zemi, kde nikdy nezestárneme.
V tom sladkém zítřku se setkáme na tom nádherném břehu; V tom sladkém zítřku se setkáme na tom nádherném břehu*

